

J III 2699

POLITECHNIKA KRAKOWSKA
im. Tadeusza Kościuszki

NR 5 (22)/2000
wrzesień-październik

NASZA

RELACJA

ISSN 1428-295 X

Inauguracja 2000/2001

NASZA POLITECHNIKA

dwumiesięcznik

5(23)/2000

Rocznik IV

Adres redakcji:
POLITECHNIKA KRAKOWSKA
UL. WARSZAWSKA 24
31-155 KRAKÓW
tel. (012) 628 20 00 w. 22 90
lub 628 22 90
fax (012) 633 57 73
e-mail: naszapol@usk.pk.edu.pl
www.pk.edu.pl/~naszapol

Kolegium Redakcyjne:

Elżbieta Barowa
sekretarz redakcji

Ryszard Moszumański
przewodniczący kolegium

Krystyna Wieczorek-Ciurowa
Barbara Zin

Stali współpracownicy

Jan Kurek
Teresa Marszałik
Danuta Zajda

Marek Nykiel
webmaster

Ewa Zaczek
redaktor techniczny

Barbara Zin

projekt II-IV str. okładki i dodatku kolor.

Jan Zych
fotograf

Jadwiga Mączka
projekt I str. okładki

Za merytoryczną stronę artykułów
odpowiadają autorzy

W numerze wykorzystano ilustracje
dostarczone przez autorów

Druk: Zakład Graficzny "Colonel"
Nakład: 1100 egz.

Na okładce: Inauguracja

Fot. J. Zych

Drodzy Czytelnicy,

Koniec wieku i tysiąclecia obfituje również w liczne rocznice. 120 lat liczy sobie *Czasopismo Techniczne* wydawane przez związane z PK Krakowskie Towarzystwo Techniczne, 95 lat ma Związek Nauczycielstwa Polskiego, 55 lat nasza Politechnika Krakowska, 50 lat Duszpasterstwo Akademickie PK u św. Floriana i 50 lat Zrzeszenie Studentów Polskich, a 20 lat Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność”. Piszemy o tym w tym zeszycie i będziemy pisali w następnych. Serdecznie zapraszamy Czytelników do współpracy.

Kolegium Redakcyjne

Kolegium Redakcyjne serdecznie dziękuje absolwentom Politechniki Krakowskiej: Panu mgr inż. Jackowi Michalskiemu i jego synowi - Panu mgr inż. Piotrowi Michalskiemu, właścicielom grupy kapitałowej BUMA, za sponсорowanie wydania niniejszego zeszytu.

SPIS TREŚCI

PRZEMÓWIENIE INAUGURACYJNE 2000/2001 <i>Kazimierz Flaga</i>	2
PRACE SENATU PK	11
– Inauguracja	12
KOMITET BADAŃ NAUKOWYCH	18
PRACOWNICY PK	
– Nominacje profesorskie	19
– Kierownicy jednostek działalności podstawowej <i>Elżbieta Chłudek</i>	21
– 50 lat pracy naukowej Profesora Andrzeja Samka <i>Jan Duda</i>	23
STUDENCI PK	
– Wystąpienia przedstawicieli studentów PK w czasie inauguracji	25
– 50 lat Zrzeszenia Studentów Polskich – część I <i>Kinga Ochalek, Paweł Starck</i>	27
– Obóz naukowy SKN Budownictwa WA PK – Bukowina 2000 <i>Jan Kurek</i>	29
NASZA POLITECHNIKA	
– 20 lat „Solidarności” – część I <i>Marek Bielczyk i inni</i>	30
– Bibliotekarze w krainie kangurów <i>Lidia Derfert-Wolf, Marek M. Górski</i>	32
– O początkach nowej hali sportowej Politechniki Krakowskiej <i>Roman Ciesielski</i>	34
WAŻNE WYDARZENIA W PK	36
UCZELNIA NASZYM DOMEM	
– Wystąpienie prof. Mariana Szczeka w czasie inauguracji	40
– 100 laureatów „Złotej Księgi” <i>Tomasz Kowalski, Andrzej Martynuska</i>	41
– Galeria „Gil” <i>Jan Kurek</i>	42
– Galeria Sztuki „Kanonicza 1” <i>Danuta Zajda</i>	44

INAUGURACJA ROKU AKADEMICKIEGO 2000/2001

Wystąpienie JM Rektora Politechniki Krakowskiej prof. zw. dr hab. inż. Kazimierza Flagi

**Szanowni i Dostojni Goście,
Droga Społeczności Politechniki Krakowskiej**

W ostatnich dniach Kraków był miejscem niecodziennego wydarzenia. Uniwersytet Jagielloński, Alma Mater wszystkich polskich uczelni, obchodził godnie Jubileusz 600-lecia odnowienia przez Świętą Królową Jadwigę i Króla Władysława Jagiełłę. Było to wielkie święto naszego miasta, naszego uniwersytetu, całej kultury i nauki polskiej. Uniwersytet Jagielloński, świątynia mądrości, kreująca umiłowanie prawdy, dobra i piękna, kreująca etos naszego życia społecznego i obywatelskiego, dobrze zasłużył się Polsce i naszemu miastu.

Na ręce obecnego na naszej uroczystości Profesora Franciszka Ziejki, JM Rektora UJ, w imieniu całej społeczności akademickiej PK przekazuję wyrazy czci i uznania, a dowodem naszego przywiązania i podziękowań niech będzie ten skromny dar – brązowy odlew przedstawiający „Kolejne karty historii” i symboliczny dialog dwóch postaci w środku; ma on wyrażać, że „Historia jest zapisem pamięci” oraz że „Naród bez pamięci traci swoją osobowość”. Odlew jest dziełem naszego artysty rzeźbiarza profesora Stefana Dousy. Panie Rektorze, proszę o przyjęcie tego upominku.

Szanowni Państwo

Politechnika Krakowska im. Tadeusza Kościuszki rozpoczyna 56 rok swojej działalności. Niech mi z tego miejsca wolno będzie powitać wszystkich przybyłych na dzisiejszą uroczystość - Dostojnych Gości i Protektorów, Ekscelencje i Magnificencje, wszystkich naszych Przyjaciół.

Równie gorące słowa powitania kieruję do pracowników i studentów Politechniki, szczególnie tych, którzy rozpoczynają dziś studia i po raz pierwszy biorą udział w tej uroczystości. Niech studia dadzą Wam rzetelną i solidną wiedzę, która pomoże Wam w samodzielnym życiu, ale także niech studiowanie w królewskim mieście Krakowie da Wam też wiele przyjemności i satysfakcji.

Dziękując za przyjęcie zaproszenia witam serdecznie

- *Przedstawiciele władz państwowych i samorządowych w osobach:*

*Wojewody Małopolskiego – Pana dr Ryszarda MASŁOWSKIEGO,
Wicemarszałka Zarządu Województwa Małopolskiego – Pana Janusza SEPIOŁA,
Wojewody Świętokrzyskiego – Pana Wojciecha LUBAWSKIEGO,
Wiceprzewodniczącego Rady Miasta Krakowa – Pana Wiesława MISZTALA,
Sekretarza Gminy Kraków – Pana Pawła STAŃCZYKA,
Szefa Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego – Pana płk Andrzeja MARCINIAKA,
Zastępcy Dowódcy 6 Brygady Desantowo-Szturmowej – Pana płk Mirosława KNAPIŃSKIEGO,
Szefa Oddziału Dowodzenia i Łączności Korpusu Powietrzno Zmechanizowanego – płk dypl. Ryszarda WIĘCŁAWSKIEGO,
Komendanta Wojewódzkiej Policji – Pana Stanisława MOLIKA,
Zastępcy Komendanta Miejskiego Policji w Krakowie – Pana inspektora Stefana FIGŁA,
Małopolskiego Wicekuratora Oświaty – Pana Romana KUŹNIAKA,
Starostę Powiatu Nowotarskiego – Pana Jana LASYKA,
Burmistrza Nowego Targu – Pana Marka FRYŻLEWICZA,
Burmistrza moich rodzinnych Sułkowic – Pana Józefa MARDUSA.*

- *Witam przedstawicieli korpusu dyplomatycznego w osobach:*
Konsula Generalnego Austrii – Pana dr Ernsta – Petera BREZOVŠKY'EGO,
Konsula Generalnego Republiki Francuskiej - Pana Rolanda BLATMANNA,
Konsula Generalnego Niemiec – Pana dr Gottfrieda ZEITZA,
Konsula Generalnego Federacji Rosyjskiej – Pana Iwana TKACZENKĘ,
Konsula Generalnego Ukrainy – Pana Zinowija KURAWSKIEGO,
Honorowego Konsula Wielkiej Brytanii – Pana Kazimierza KARASIŃSKIEGO,
Honorowego Konsula Meksyku – Pana Janusza POSTOLKĘ.
- *Witam Jego Ekscelencję Ks. Biskupa – Jana SZKODONIA, któremu pragnę gorąco podziękować za sprawowanie Ofiary Mszy Świętej Inauguracyjnej oraz za piękną, pouczającą homilię.*
- *Witam gorąco rektorów uczelni krakowskich i polskich:*
Jego Magnificencję Rektora Uniwersytetu Jagiellońskiego, Przewodniczącego Kolegium Rektorów Szkół Wyższych Krakowa i Wiceprzewodniczącego Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich – Prof. Franciszka ZIEJKE,
Jego Magnificencję Rektora Akademii Górniczo-Hutniczej, Przewodniczącego Konferencji Rektorów Polskich Uczelni Technicznych – Prof. Ryszarda TADEUSIEWICZA,
Jego Magnificencję Rektora Akademii Muzycznej – Prof. Barbarę ŚWIĄTEK-ŻELAZNĄ,
Jego Magnificencję Rektora Akademii Rolniczej – Prof. Zbigniewa ŚLIPKA,
Jego Magnificencję Rektora Akademii Wychowania Fizycznego – Profesora Mariana BUKOWCA,
Jego Magnificencję Rektora Politechniki Rzeszowskiej – Prof. Tadeusza MARKOWSKIEGO,
Rektora Papieskiej Akademii Teologicznej – Ks. Prof. Romana ROŹDŻEŃSKIEGO,
Rektora Akademii Pedagogicznej – Prof. Marię KOROHODE,
Rektora Akademii Sztuk Pięknych – Prof. Jana PAMUŁĘ,
Rektora Politechniki Śląskiej – Prof. Remigiusza SOSNOWSKIEGO,
Rektora Politechniki Świętokrzyskiej – Prof. Jana STĘPNIA.
- *Z ramienia Krakowskiego Oddziału Polskiej Akademii Nauk - Wiceprzewodniczącego Akademii – Prof. Wojciecha TRUSZKOWSKIEGO.*
- *Z ramienia Polskiej Akademii Umiejętności - Sekretarza Generalnego – Prof. Jerzego WYROZUMSKIEGO.*
- *Witam Prezesa Fundacji Romualdo del Bianco z Florencji – Pana Paolo Del BIANCO z Małżonką.*
- *Prezesa Polskiego Klubu Ekologicznego – Pana Janusza MIKUŁĘ.*
- *Prezesa Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Komunikacji – Pana Wiesława STAROWICZA.*
- *Witam doktorów honoris causa politechniki krakowskiej:*
Pana Profesora Romana CIESIELSKIEGO,
Pana Profesora Witolda CEŃKIEWICZA,
Pana Profesora Władysława MUSZYŃSKIEGO,
Pana Profesora Michała ŻYCKOWSKIEGO,
Pana Profesora Wiktora ZINA.
- *Witam serdecznie dyrektorów i prezesów zarządów firm i instytucji współpracujących z naszą uczelnią:*
Dyrektora IV Oddziału Banku Przemysłowo-Handlowego – Pana Piotra JAROSZA,

Przewodniczącego Społecznego Komitetu Odnowy Zabytków Krakowa – Pana Prof. Tadeusza CHRZANOWSKIEGO,
 Małopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków – Pana Andrzeja GACZOŁA,
 Dyrektora Zarządu Rewaloryzacji Zespołów Zabytkowych – Pana Tadeusza MURZYNA,
 Prezesa Zarządu, Dyrektora Naczelnego Przedsiębiorstwa Budownictwa Przemysłowego „Chemobudowa” S.A. – Pana Tadeusza ZAJĄCA,
 Prezesa Przedsiębiorstwa Rewaloryzacji Zabytków Krakowa – Pana Władysława DUDZIKA,
 Prezesa Zarządu Mostostal Kraków S.A. – Pana Stanisława OSIEKĘ,
 Prezesa Zarządu Przedsiębiorstwa Budownictwa Przemysłowego Budostal 3 S.A. – Pana Mieczysława BAŁAGĘ,
 Prezesa Zarządu Przedsiębiorstwa REALBUD S.A. – Pana Ryszarda ŚCIBOROWSKIEGO,
 Dyrektora IV Oddziału Banku Przemysłowo-Handlowego – Pana Piotra JAROSZA,
 Przewodniczącego Społecznego Komitetu Odnowy Zabytków Krakowa – Pana Prof. Tadeusza CHRZANOWSKIEGO,
 Prezesa Naftobudowy S.A. – Pana Marka DOBOSZA,
 Prezesa Zarządu Spółki „Miastoprojekt” Pana Borysława CZARAKCZIEWA,
 Prezesa Zarządu Centrum Zaawansowanych Technologii – Pana Krzysztofa KRZYSZTOFIAKA,
 Prezesa Zarządu PETRO OIL – Pana Jana GINALSKIEGO,
 Wiceprezesa Zarządu Budostal 1 S.A. – Pana Janusza GARŚCIE,
 Wiceprezesa Przedsiębiorstwa Budownictwa Przemysłowego Budostal 3 S.A. – Pana Krzysztofa BOLIGŁOWĘ,
 Zastępcę Dyrektora ds. Technicznych Elektrociepłowni Kraków S.A. – Pana Mariana AUGUSTYNIA,
 Dyrektora Oddziału Generalnej Dyrekcji Dróg Publicznych w Krakowie – Pana Zbigniewa RAPCIAKA,
 Dyrektora Zakładu Opieki Zdrowotnej dla Szkół Wyższych Krakowa – Pana doktora Andrzeja GARLIŃSKIEGO,
 Dyrektora Firmy „Mosty Zakopane” Pana Józefa KRZEPTOWSKIEGO JASINKA wraz z Małżonką,
 Dyrektora PRI ABF Mosty LDT – Pana Lechosława ADAMCZYKA,
 Prezesa Zakładu Konsultacyjno-Badawczego „GEOCOMP” – Pana dr Jerzego DOMSKIEGO,
 Prezesa Przedsiębiorstwa „INCOM Śląski” – Pana Lechosława GAZDĘ,
 Dyrektora Przedsiębiorstwa IMB Podbeskidzie – Pana Romana ROGOWSKIEGO,
 Prezesa Zarządu SIKA Poland – Pana Macieja BORODZICZA,
 Prezesa Zarządu Przedsiębiorstwa Dromex Cieszyń – Pana Eryka MIŁOSZA,
 Prezesa Zarządu SIGNALCO – Spółka z o.o - Pana Krzysztofa PIERZCHAŁĘ,
 Prezesa Zarządu Firmy „EUROPEX” – Pana Tadeusza KAMIŃSKIEGO,
 Prezesa Firmy „Mosty Chrzanów” – Pana Stanisława ILUKIEWICZA.

- Gorąco witam Senat Akademicki Politechniki Krakowskiej.
- Witam także obecnych dziś na uroczystości wpisanych do „Złotej Księgi” – wybitnych wychowanków naszej uczelni.
- Witam przyjaciół Politechniki Krakowskiej:
 Pana Prof. Zbigniewa GÓRNEGO z Instytutu Odlewnictwa w Krakowie,
 Pana Prof. Macieja ZARZYCKIEGO z Politechniki Śląskiej,
 Pana dr Adama WYSOKOWSKIEGO z Instytutu Badawczego Dróg i Mostów.
- Witam obecnych na sali przedstawicieli mediów, prasy, radia i telewizji.

Szanowni Państwo

Nie wszystkim naszym Koleżankom i Kolegom dane było spotkać się tu dziś z nami. W minionym roku akademickim odeszli od nas na zawsze:

z grona czynnych zawodowo nauczycieli akademickich:

dr inż. Adam Kolton, dr inż. Melania Krajewska, dr inż. Antoni Litak, mgr inż. arch. Jakub Seruga, mgr inż. Andrzej Szewczyk, prof. dr hab. inż. Kazimierz Szewczyk, prof. dr hab. Marian Woźniak, oraz

pracownicy inżynieryjno-techniczni:

inż. Maciej Dybowski, Andrzej Nowak, a także

emerytowani nauczyciele akademicy:

dr inż. arch. Jerzy Barański, mgr inż. Wanda Brzozowska, doc. dr hab. inż. Henryk Górecki, prof. dr hab. inż. Juliusz Koreleski, doc. dr hab. inż. Danuta Mischke, dr inż. Janusz Trojanowski.

Chwilą ciszy uczcijmy Ich pamięć.

Dostojni i Czcigodni Goście,

Droga Społeczności Politechniki Krakowskiej

Uczelnia nasza, jedna z 23 publicznych uczelni technicznych w kraju, jest uczelnią średniej wielkości. Zatrudniamy (na pełnych etatach) 2055 osób, w tym 1082 nauczycieli akademickich.

Z dniem 30 września br. odeszło na emeryturę aż ośmiu profesorów tytularnych, stąd nowy rok akademicki rozpoczynamy tylko z 60 profesorami tytularnymi, w tym 28 na stanowisku profesora zwyczajnego. 74 osoby to profesorowie nadzwyczajni PK, doktorów habilitowanych jest na uczelni 40.

Cieszy nas siedmiu nowych profesorów tytularnych: Kazimierz Kuśnierz, Wacław Seruga, Anna Mitkowska, Aleksander Böhm z Wydziału Architektury, Czesław Cichoń, Kazimierz Furtak, Andrzej Rudnicki z Wydziału Inżynierii Lądowej oraz czterech profesorów zwyczajnych: Krzysztof Dyduch, Bogdan Fijałkowski, Andrzej Kadłuczka i Janusz Kawecki.

Rozwój wysoko specjalizowanej kadry naukowej to troska każdej uczelni, tym serdeczniej więc gratuluję Państwu Profesorom.

W ostatnim roku akademickim ubyło w grupie profesorów tytularnych aż 10 osób, czyli 15% tej klasy profesorów. W poprzednich latach nie było tak drastycznie, ale także źle. Najbardziej wykwalifikowana kadra szybko osiągnęła wiek emerytalny i dla utrzymania autonomii szkoły konieczne są liczne, następne awanse profesorskie.

Szanowni Państwo

Nowy rok akademicki w naszej uczelni rozpoczyna blisko 15 tys. studentów, w tym prawie 4200 osób to słuchacze I roku: 2500 na studiach stacjonarnych i 1700 na studiach zaocznych. Struktura studiujących przedstawia się następująco:

studia dzienne	-	9160	-	62,0%
studia wieczorowe	-	200	-	1,4%
studia zaoczne	-	5400	-	36,6%

Znaczącą pozycję wśród studentów I roku studiów dziennych (1416 osób = 57%) zajmują absolwenci 86 szkół średnich, które podpisały porozumienia o maturach łączonych z egzaminem wstępnym. Był to ogromny wysiłek zarówno dla nas, jak i dla nauczycieli i dyrektorów tych szkół. Uważam, iż trud ten nie był zmarnowany – Państwo możecie być dumni ze swoich uczniów, my zyskaliśmy wartościowych studentów, którzy studiować już będą według nowych zasad – od bieżącego

roku akademickiego w całej Politechnice Krakowskiej wprowadzony został punktowy system studiów, a Wydziały Inżynierii Środowiska i Inżynierii i Technologii Chemicznej poszły o krok dalej w modernizacji dydaktyki i wprowadzając system modułowo-punktowy.

Wraz z nowym rokiem akademickim na czterech wydziałach uruchomiliśmy nowe kierunki studiów: Architektura Krajobrazu, Budownictwo ze specjalnością budownictwo wodne i sanitarne, Matematykę oraz Zarządzanie i Inżynierię Produkcji.

O znaczeniu Politechniki Krakowskiej świadczą też nowo powstające ośrodki dydaktyczne. W tym roku akademickim rozpoczną się zajęcia w Andrychowie, Chrzanowie i Żywcu, co z istniejącymi dotychczas daje nam w sumie 10 takich ośrodków. Powstają one głównie z inicjatywy władz regionalnych i przy ich wydatnej pomocy. Dla nas jest to miara postrzegania naszej uczelni.

Miarą tą może być też fakt uzyskania przez Wydział Architektury PK 5-letniej akredytacji Królewskiego Instytutu Brytyjskich Architektów. Jest to pierwszy taki wydział w Polsce, którego dyplomy stają się uznawane za granicą, w krajach Unii Europejskiej i Brytyjskiej Wspólnoty Narodów, i to już od roku akademickiego 1999/2000. Jest to dla nas wielka satysfakcja – gorąco Wydziałowi Architektury gratuluję.

Szanowni Państwo

Nakłady finansowe na sferę budżetową, w tym i na szkolnictwo wyższe z roku na rok relatywnie maleją. Tendencja taka utrzymuje się od kilku lat i dotyczy to również Politechniki Krakowskiej. Mimo że wartość bezwzględna dotacji dydaktycznej przyznawanej naszej uczelni na 1 studenta w latach 1993 - 1999 stale rosła, to jej wartość realna - obliczona wg cen stałych z roku 1993 stale spada, od 2080 zł na 1 studenta w roku 1993 do 1240 zł na 1 studenta w roku 1999. Udział dotacji budżetowej MEN w dochodach działalności dydaktycznej naszej uczelni zmalał z 80% w 1996 r. do 70% w 1999 r.

Od 1997 roku pracowaliśmy w uczelni nad zrównoważeniem naszej gospodarki finansowej i wyjściem z deficytu budżetowego. Główne działania skoncentrowały się na dwóch kierunkach: oszczędności w wydatkach i pozyskiwaniu środków pozabudżetowych. Działania te przyniosły pozytywne rezultaty i od roku 1999 uczelnia nasza osiąga dodatni wynik finansowy, który pozwala na wykorzystywanie odpisów amortyzacyjnych na odtwarzanie majątku trwałego, tj. remonty i zakupy aparatury dydaktycznej.

W okresie tym dokonywano również powoli zmiany racjonalizacji stanu zatrudnienia i jego struktury. Poziom zatrudnienia zmalał z 2355 pracowników w 1993 roku do 2055 pracowników w 1999 r., co oznacza spadek o 13%. Zmieniła się również struktura zatrudnienia: nieznacznie wzrosła liczba nauczycieli akademickich z 1010 osób w 1993 roku do 1082 osób w 1999 roku, tj. o 7%. Natomiast zatrudnienie pracowników inżynieryjno-technicznych w tych latach zmniejszyło się o 30%, administracyjnych o 7%, a obsługi o prawie 47%. Spowodowało to istotną zmianę struktury zatrudnienia, tak iż stosunek liczby pracowników nie będących nauczycielami akademickimi do liczby nauczycieli akademickich zmalał z 1,31 w roku 1993 do 0,86 w roku obecnym.

Po uporządkowaniu gospodarki finansowej kolejnym krokiem było porządkowanie struktur organizacyjnych jednostek podstawowych uczelni, tj. wydziałów. W ramach tych działań wprowadzono zmiany w Statucie pozwalające na uporządkowanie wewnętrznych struktur organizacyjnych instytutów i struktur zatrudnienia w ich jednostkach.

Korzystając z doświadczeń innych szkół wyższych, tworzone są w uczelni centra, zajmujące się prowadzeniem odpłatnego szkolenia i dokształcania, najczęściej w formie studiów podyplomowych. Jednostki te przynoszą uczelni dodatkowe, pozabudżetowe środki. Obok Centrum Pedagogiki i Psychologii oraz Centrum Kształcenia i Badań w Zakresie Zastosowań Systemów Informatycznych powołano Centrum Szkolenia i Organizacji Systemów Jakości.

Szanowni Państwo

Prace naukowo-badawcze, ważne dla rozwoju nauki i służące rozwojowi gospodarki stanowią, oprócz procesu kształcenia, istotną działalność naszej uczelni.

Są one finansowane głównie przez Komitet Badań Naukowych. W roku 1999 poniesiono na ich realizację nakłady finansowe w wysokości ok. 27,8 mln zł. Dzięki dużej dynamice w działalności naukowej i rozwoju kadr nakłady KBN na naukę w przeliczeniu na jednego nauczyciela akademickiego wzrosły w PK, przy porównywalnych cenach stałych z roku 1993, od 2190 zł w roku 1993 do 3150 zł w roku 1999, a więc o 44%.

Z przyjemnością informuję Państwa, że nasza uczelnia w pozyskiwaniu grantów KBN na indywidualne projekty badawcze osiąga dobre wyniki. W ramach XVII i XVIII konkursu (rok 1999) uzyskaliśmy ich 46 (51% w stosunku do liczby wniosków złożonych), zaś w ramach XIX konkursu (rok 2000) – 21 (44% w stosunku do liczby złożonych wniosków). Wyraźne pierwszeństwo w ilości pozyskanych grantów ma Wydział Mechaniczny, który prowadzi około 50% tematów w tej grupie prac badawczych.

W sumie w roku 1999 realizowano w naszej uczelni 140 projektów badawczych w ramach tzw. grantów indywidualnych KBN, na kwotę 6,3 mln zł oraz 14 projektów celowych KBN, na kwotę 2,2 mln zł. Uczestniczymy ponadto w działalności KBN na rzecz specjalnych programów i urzędzeń badawczych (SPUB). W roku 1999 były to 3 tematy na kwotę 693 tys. zł, w roku 2000 uczelnia nasza rozpoczęła również realizację dwóch tematów badawczych objętych projektem zamawianym KBN dot. materiałowych i technicznych aspektów energetyki konwencjonalnej. Na ten cel przyznano Politechnice środki finansowe w wysokości 1,6 mln zł.

W Politechnice Krakowskiej prowadzone są także rozliczne prace badawczo-rozwojowe i usługowe wykonywane dla podmiotów gospodarczych. W 1999 r. realizowano 432 tematy na kwotę 6,1 mln zł. Zdecydowany prym wiedzie tu Wydział Inżynierii Lądowej z 90 tematami.

W ciągu pierwszych ośmiu miesięcy br. prowadzono w uczelni 212 tematów w tej kategorii prac (w tym Wydział Inżynierii Lądowej – 64), w wyniku czego zafakturowano przychody w kwocie 3,2 mln zł.

Szanowni Państwo

Nieustającą troską napawa nas problem rozbudowy i odtwarzania zasobów majątkowych uczelni, bowiem bez odpowiedniego zaplecza nie sposób jest prowadzić zarówno dydaktyki, jak i prac naukowych na właściwym poziomie.

W bieżącym roku Ministerstwo Edukacji Narodowej przekazało nam na inwestycje kwotę 3 mln zł (przy 1,95 mln w 1999 r.) z przeznaczeniem na kontynuację budowy Hamowni, na uzbrojenie terenu w Czyżynach oraz na zakończenie budowy Centrum Sportowego. Ponadto uczelnia otrzymała dwa granty inwestycyjne Komitetu Badań Naukowych na realizację budynku laboratorium Wydziału Inżynierii Środowiska (950 tys. zł) oraz na realizację tunelu aerodynamicznego z laboratorium inżynierii wiatrowej (520 tys. zł), którego budowa została też wsparta dotacją z Fundacji na Rzecz Nauki Polskiej (500 tys. zł).

W jednym z tych zadań inwestycyjnych właśnie się znajdujemy – wprawdzie od przekazania nam decyzją Ministerstwa Obrony Narodowej budowy w stanie surowym, a właściwie 30% stanu surowego otwartego minęło 10 lat – możemy wreszcie uznać budowę za zakończoną. Mamy obiekt sportowy o kubaturze 21 725,3 m³ i 3 425 m² powierzchni użytkowej, a koszt całości inwestycji zamknął się kwotą 10 mln zł.

W bieżącym roku będą realizowane, są lub będą jeszcze inne inwestycje, z których najważniejsze to:

- budynek Hamowni – w bieżącym roku został opracowany projekt techniczny na realizację 2/3 części budynku, gdzie będą się znajdować Centrum Kształcenia i Badań w Zakresie Zastosowań

wał Systemów Informatycznych, pomieszczenia Biblioteki Wydziału Mechanicznego oraz audytorijna sala wykładowo-konferencyjna o powierzchni około 200 m² na 150 miejsc; rozpoczęcie robót zaplanowano na przełomie października i listopada;

- tunel aerodynamiczny z laboratorium inżynierii wiatrowej – przeznaczony dla Instytutu Mechaniki Budowli Wydziału Inżynierii Lądowej. Laboratorium to zostanie zrealizowane kosztem ok. 1,4 mln zł i oddane do użytku jeszcze w tym roku kalendarzowym;
- laboratorium Wydziału Inżynierii Środowiska, finansowane całkowicie z dotacji KBN. W ramach tego grantu inwestycyjnego wykonano komorę klimatyzacyjną, laboratorium hydrauliczne, a także prace przygotowawcze pod inne stanowiska badawcze;
- uzbrojenie terenu w Czyżynach – inwestycja finansowana całkowicie z wpływów od inwestorów w Specjalnej Strefie Ekonomicznej.

Zadania inwestycyjne w bieżącym roku zostaną zrealizowane za kwotę ok. 6 mln zł, z czego 1/3 finansowana jest ze środków własnych uczelni.

Niezależnie od inwestycji troszczymy się także o istniejącą bazę lokalową. O skali wielkości wykonywanych prac remontowo-modernizacyjnych może świadczyć fakt, że przeprowadzono ok. 100 przetargów i wykonano ok. 150 zleceń na roboty nie wymagające przetargu.

W bieżącym roku zostaną wykonane roboty remontowe na ogólną kwotę 7,6 mln zł. MEN przyznało dotację remontową w wysokości 1,4 mln zł, z funduszu pomocy materialnej studentów sfinansowane będą prace za kwotę 1,6 mln zł. Pozostałe środki na wykonanie remontów w kwocie 3,5 mln zł pochodzą z odpisów amortyzacyjnych poszczególnych wydziałów oraz innych środków własnych uczelni. 800 tys. zł to dofinansowanie Społecznego Komitetu Odnowy Zabytków Krakowa, a 300 tys. pochodzi ze środków wojewódzkiego konserwatora zabytków. Wydziały dofinansowują część remontów nie wiążących się z ratowaniem struktury budynków (np. wymiana okien, remonty sanitariatów, odnawianie pomieszczeń czy zalecenia sanepidu). Koszt tych robót to ok. 1,5 mln zł. W tym miejscu składam podziękowanie Panu profesorowi Chrzanowskiemu, przewodniczącemu Społecznego Komitetu Odnowy Zabytków Krakowa, za zawsze przychylne traktowanie PK, w szczególności dotyczące zabytkowego pałacu w Łobzowie.

Z wykonywanych prac wymienię tylko niektóre:

- remonty kapitalne dachów budynków dydaktycznych w Czyżynach, przy ul. Warszawskiej i w Janowicach,
- wymiana okien w budynkach: Głównym, Inżynierii Środowiska, Inżynierii i Technologii Chemicznej, Inżynierii Elektrycznej i Komputerowej,
- remonty i modernizacja sanitariatów,
- kontynuacja modernizacji instalacji wentylacji mechanicznej (WiTCh),
- kontynuacja modernizacji budynku byłej kotłowni na salę konferencyjno-wykładową dla 180 osób,
- remonty i modernizacja klatek schodowych (budynek główny i budynek 10-24),
- nowe drogi i chodniki na terenie kampusu przy ul. Warszawskiej,
- wyburzenie budynku biurowego z nakazu Nadzoru Budowlanego – na jego miejscu jeszcze w tym roku powstanie parking na ok. 80 miejsc.

Oddzielną pozycję remontową stanowi modernizacja zabytkowego Pałacu w Łobzowie z przystosowaniem dla potrzeb Wydziału Architektury. W bieżącym roku zostaną ostatecznie zakończone roboty modernizacyjne III piętra, co umożliwi przeprowadzenie kolejnych jednostek WA do nowej siedziby. Była to najbardziej kosztochłonna część modernizacji budynku, związana z wymianą konstrukcji i pokrycia dachu.

Z funduszu pomocy materialnej studentów dotychczas zostały wykonane roboty remontowe zalecone przez sanepid. Otrzymane ostatnio dodatkowe środki finansowe zostaną przeznaczone na odnowienie elewacji dwóch DS-ów, wyremontowanie dachu stołówki nr 13 oraz zmodernizowanie hydroforni zasilającej DS-y i MHA w Czyżynach.

Wykonanie prac inwestycyjnych i remontowych za łączną kwotę ok. 13,5 mln zł to ogromny wysiłek całej uczelni, na który złożyły się praca i starania o pozyskanie środków finansowych wielu pracowników Politechniki, czego efektem było wykonanie wartościowe o ok. 25% prac więcej niż w roku ubiegłym, przy prawie nie zmienionej i niskiej dotacji MEN. Na naszych oczach zmienia się zewnętrzny wizerunek PK. Za ten wysiłek i pracę serdecznie wszystkim dziękuję.

Szanowni Państwo

Chciałbym z tego miejsca powiedzieć parę zdań o Specjalnej Strefie Ekonomicznej. Nasza uczelnia, posiadająca atrakcyjne tereny w Czyżynach, została trzy lata temu zaproszona przez wojewodę do współpracy w tworzeniu w Krakowie Specjalnej Strefy Ekonomicznej. Na przełomie lat 1997/98 zapadły ustalenia na temat powołania ww. strefy, po których przystąpiono do opracowania planu koordynacyjnego, uwzględniającego wszystkie możliwości inwestycyjne terenu. Plan opracowany został przez prof. Aleksandra Böhma i obejmował ocenę gruntów pod względem infrastruktury, możliwości i uwarunkowań geologicznych, możliwości rozwojowych, a także generalnej koncepcji zagospodarowania. Teren przeznaczony na SSE został wydzielony w taki sposób, aby Politechnika zachowała część umożliwiającą optymalny rozwój uczelni. Podzielono go na kwartały inwestycyjne, przeznaczone do sukcesywnego, etapowego zagospodarowania. W części środkowej zostało wydzielone tzw. forum, czyli część najbardziej atrakcyjna, związana m.in. z obiektem konferencyjno-hotelowym.

Park Technologiczny Politechniki Krakowskiej, wchodzący w skład krakowskiej SSE, jest zlokalizowany w centrum Krakowa, ma bardzo dobrą infrastrukturę techniczną i bardzo dobre połączenia komunikacyjne. Na tym terenie zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej otrzymały już cztery firmy: ComArch, AMK Kraków, Pfaffenhain i Skalski, które zamierzają zainwestować tu 11,2 mln dolarów. Efekty są już widoczne – siedziba ComArch-u została oddana, wyznaczając standard dla przyszłych obiektów. Następne, tj. obiekty AMK Kraków, Pfaffenhain oraz Centrum Biznesu i Innowacji „Copernicus” są w fazie przygotowywania inwestycji. Ze współpracy z firmami, które otrzymały zezwolenie na działalność w strefie, wynikają konkretne korzyści dla naszej uczelni. Podpisały one z Politechniką umowy o współpracy w zakresie badawczym i kształceniowym. Dobrym przykładem jest tu współpraca z firmą ComArch, w wyniku której powstało Centrum Kształcenia i Badań w Zakresie Zastosowań Informatyki. Centrum to przyczyni się do powstania nowych specjalności kształcenia, nowych inspiracji badawczych oraz unowocześnienia bazy badawczej i dydaktycznej. Jeśli chodzi o Centrum Biznesu i Innowacji „Copernicus”, to celem tego projektu jest umożliwienie działalności na terenie Parku Technologicznego mniejszym firmom. Powierzchnia użytkowa to ok. 6000 m², na których powstaną nowoczesne dwu- i trzykondygnacyjne pawilony o wysokim standardzie, ale przystępnej cenie sprzedaży lub wynajmu i swobodnej aranżacji wnętrza stosownie do potrzeb użytkownika. W pawilonach tych będzie możliwa działalność biurowa, badawcza i produkcyjna, a firmy, mające zezwolenie na prowadzenie działalności na terenie SSE, uzyskają zwolnienia podatkowe.

Niebagatelne będą też możliwości dla Politechniki Krakowskiej: fachowa pomoc inwestorska, pomoc logistyczna, techniczna, organizacyjna i informacyjna oraz organizacyjna w zakresie kompletowania pracowników – kadry zarządzającej i technicznej, a także możliwość pozyskania kapitału inwestycyjnego, w tym venture-capital.

Ważnym zadaniem, podjętym przez naszą uczelnię, jest budowa drogi do SSE, zwanej aleją Parku Technologicznego. Droga ta przechodzić ma przez cały niemal teren PK, łącząc stronę północną z południową. Dotychczas zrealizowano tę część drogi, która łączy aleję Parku Technologicznego z Hamownią, firmą ComArch i obiektem AMK Kraków. Ma ona 320 m długości, a wykonano ją wraz z inwestycjami towarzyszącymi, jak chodniki, sieć kanalizacji deszczowej i sanitarnej, wodociągowej, rurociąg gazowy, kabel energetyczny i oświetlenie drogi oraz kanalizacją teletechniczną. Prace te (wykonywane w roku 1999 i bieżącym) za ogólną kwotę 3 mln zł zostały zrealizowane z wpływów od pierwszych inwestorów, a korzystać z niej będą w przyszłości wszyscy użytkownicy strefy.

Zagospodarowanie terenu w Czyżynach, obok korzyści finansowych, przyczynia się także - w innych formach - do rozwoju naszej uczelni.

Szanowni Państwo

Można by jeszcze wiele mówić o problemach i uczelni, jej osiągnięciach i kłopotach. Tych ostatnich nie brakuje. Spadający udział dotacji budżetowej MEN w budżecie uczelni z 63 % w roku 1996 do 55% w roku 1999. Regulacja uposażeń w roku 2000 pokrywająca tylko w połowie straty wywołane inflacją. Założenia budżetu na rok 2001 traktują tę sprawę podobnie, mimo niewiarygodnie niskich uposażeń, zwłaszcza nauczycieli akademickich. Rodzi to frustracje, powoduje wieloletowość, brak motywacji do rozwoju naukowego, do poważnego traktowania badań naukowych.

Tylko dzięki wysokiemu morale społeczności akademickiej PK, traktującej swe powinności dydaktyczne jako swoistą misję społeczną, udaje się utrzymać odpowiedni poziom nauczania. Ale tak dalej być nie może. Powinniśmy być godziwie opłacani i poważnie traktowani. Przykładowym obrazem traktowania spraw nauki i szkolnictwa wyższego w Polsce były puste ławy poselskie podczas dyskusji tych problemów w sejmie RP. W niedzielę na centralnej uroczystości jubileuszowej w Filharmonii Krakowskiej Pan Rektor Ziejka przedstawił te sprawy jasno, z pełną ostrością wraz z wyeksponowaniem stosownych postulatów pod adresem władz państwowych.

Jak na razie, mamy dalsze próby obciążania publicznych szkół wyższych dodatkowymi wydatkami. Należy tu wymienić tzw. „uzusowanie” umów o dzieło, wpłaty na PFRON, podatek od nieruchomości, cła i VAT od sprowadzanej z zagranicy aparatury. Jeżeli parlament i rząd nie zmienią polityki w stosunku do publicznych szkół wyższych, może nam być w najbliższych latach bardzo ciężko.

Ale póki co, nie tracimy nadziei. Wierzmy, że nie opustoszeją nam sale wykładowe i laboratoria, że dni radosnych będzie więcej niż smutnych. W nowy rok akademicki 2000/2001 wkraczamy z nowymi planami i nadziejami. Wierzmy, że będzie on dla PK co najmniej tak dobry jak rok akademicki miniony.

Kończąc dziękuję Państwu, Dostojnym Gościom, Pracownikom i Studentom Politechniki Krakowskiej za uświetnienie naszej uroczystości.

Życzę Państwu wszystkiego najlepszego.

POSIEDZENIE SENATU AKADEMICKIEGO POLITECHNIKI KRAKOWSKIEJ

29.09.2000

- Senat pozytywnie zaopiniował wnioski:
  - o wszczęcie postępowania o nadanie prof. Arturowi WIECZYSTEMU tytułu doktora honoris causa Politechniki Krakowskiej;
  - o powierzenie Wydziałowi Inżynierii Środowiska PK postępowania o nadanie prof. A. Wieczystemu honorowego doktoratu PK;
  - o powtórne mianowanie prof. zw. dr hab. inż. Zbigniewa MENDERY na stanowisko profesora zwyczajnego.

- Senat przyznał Honorową Odznakę PK:

- Panu Paolo Del BIANCO,
- dr inż. Wiktorowi GOGOLIŃSKIEMU.

- Senat powierzył prof. Andrzejowi Kadłuczce z Wydziału Architektury PK opracowanie recenzji dorobku prof. Jerzego Sołtana w związku z toczącym się na Politechnice Warszawskiej postępowaniem o nadanie prof. J. Sołtanowi tytułu doktora honoris causa tej uczelni.

- Senat podjął następującą uchwałę:

Senat Politechniki Krakowskiej, po zapoznaniu się ze stanowiskiem inwestora – firmy Tishman Speyer Properties i przedstawicieli Urzędu Miasta:

- 1. postanawia podtrzymać stanowczy sprzeciw wobec tymczasowej lokalizacji dworca autobusowego na terenach na przeciw Politechniki Krakowskiej;***
- 2. zobowiązuje się poprzeć wszelkie działania zmierzające do budowy dworca autobusowego w docelowej lokalizacji po stronie wschodniej dworca kolejowego w rejonie ul. Bosackiej.***

- Senat przyjął zmiany w Regulaminie Samorządu Studentów PK.

- Senat powołał:

Senacką Komisję Dyscyplinarną dla Studentów w składzie:

przewodniczący – prof. dr hab. inż. Henryk BRYŚ (WIŚ)

wiceprzewodniczący – dr inż. Adam KOZAK (WliTCH)

członkowie:

dr hab. inż. Andrzej KOSECKI, prof. PK (WIL)

dr hab. inż. Andrzej PRYSTAJ, prof. PK (WIŚ)

dr hab. inż. Kazimierz RUP, prof. PK (WM)

dr hab. Teresa WINIARSKA, prof. PK (WFTiMK)

dr inż. Marek MAZUR (przedstawiciel RU ZNP)

inż. Marek BIELCZYK (KZ NSZZ „Solidarność”).

Senacką Odwoławczą Komisję Dyscyplinarną dla Studentów w składzie:

przewodniczący – dr hab. inż. Bolesław OSUCH, prof. PK (WIŚ)

prof. dr hab. inż. arch. Kazimierz KUŚNIERZ (WA)

dr inż. Andrzej LASZUK (WliTCH)

dr hab. inż. Zbigniew JANOWSKI, prof. PK (WIL)

dr inż. Adam WARZECHA (WIEiK)

dr hab. inż. Lucjan PRZYBYLSKI, prof. PK (WM)

dr inż. Marian MIKOŁAJEK (KZ NSZZ „Solidarność”)

dr inż. Adam TABOR (przedstawiciel RU ZNP)

- Senat zatwierdził skład Rady Programowej Centrum Szkolenia i Organizacji Systemów Jakości:

dr hab. Krzysztof LENARTOWICZ, prof. PK – WA,

prof. dr hab. inż. Lech BUKOWSKI – WIEiK,

dr hab. Wojciech OTOWSKI – WFTiMK,

dr hab. inż. Marian GWÓŹDŹ – WIL,

dr hab. inż. Jan RAKOCZY – WliTCH,

dr hab. inż. Czesław NIŻANKOWSKI,

prof. PK – WM,

dr inż. Przemysław KUŁAKOWSKI – WIŚ.

- Senat powołał dr inż. Adama TABORA na Dyrektora Centrum Szkolenia i Organizacji Systemów Jakości.

Opracowała Teresa Marszałik

INAUGURACJA

Główne uroczystości inaugurujące rok akademicki 2000/2001 odbywały się 3 października w Centrum Sportowym przy ulicy Kamiennej.

Po wejściu senatu chór akademicki PK „Cantata”, który tradycyjnie towarzyszy ważnym uczelnianym wydarzeniom, odśpiewał „Gaude Mater”. Następnie zabrał głos rektor prof. zw. dr hab. inż. Kazimierz Flaga – pełny tekst wystąpienia zamieszczamy na pierwszych stronach „NP”.

Tradycyjną częścią każdej inauguracji jest immatrykulacja studentów I roku, reprezentujących wszystkie wydziały. Są to te osoby, które najlepiej zdały egzamin wstępny. Prorektor prof. dr hab. inż. Ryszard Kozłowski odczytał tekst ślubowania i wręczył indeksy, a uderzenie berłem w ramię przez JM Rektora zakończyło tę część uroczystości, po której padły słowa: *Po tym uroczystym akcie uważam rok akademicki 2000/20001 w Politechnice Krakowskiej za otwarty. Quod felix fastum fortunatueque sit!*”, a chór odśpiewał „Gaudeamus igitur”.

To byli studenci rozpoczynający naukę w PK, ale na uroczystości nie zabrakło i tych już studiujących, najlepszych studentów naszej uczelni, którzy za doskonałe wyniki w nauce otrzymali roczne stypendia Ministra Edukacji Narodowej:

- Marta CHOIŃSKA – III rok Wydziału Inżynierii Lądowej
- Kinga FLEJTUCH – V rok Wydziału Inżynierii i Technologii Chemicznej
- Farid Rudolf NASSERY – V rok Wydziału Architektury.

Kolejną część uroczystości poprowadził prorektor prof. dr hab. inż. Józef Gawlik: „Corocznym zwyczajem minister edukacji narodowej przyznaje nagrody za wybitne osiągnięcia w pracy dydaktycznej i naukowo-badawczej. Miło mi poinformować, że pracownikom naszej uczelni przyznano w tym roku trzy nagrody indywidualne i jedną zbiorową. Proszę Jego Magnificencję Rektora Politechniki Krakowskiej o wręczenie nagrodzonym dyplomów w imieniu ministra edukacji narodowej”. Nagrody otrzymali:

- prof. dr hab. inż. arch. Wojciech BULIŃSKI w dziedzinie dydaktyki

- prof. dr hab. inż. Artur WIECZYSTY w dziedzinie kształcenia kadry naukowej
- dr hab. inż. Marek KSIĄŻEK w dziedzinie naukowej oraz, również w dziedzinie naukowej,
- nagrodę zespołową prof. dr hab. inż. Jacek SKRZYPEK i dr inż. Artur GANCARSKI

Prorektor prof. Józef Gawlik poinformował zebranych na uroczystości, że rektor PK za osiągnięcia w dziedzinie dydaktyki, w dziedzinie badań naukowych i w dziedzinie organizacyjnej w bieżącym roku przyznał nauczycielom akademickim 12 nagród indywidualnych I stopnia, 22 nagrody indywidualne II stopnia, 3 nagrody zespołowe I stopnia oraz 7 nagród zespołowych II stopnia. Łącznie nagrodzono 34 osoby nagrodami indywidualnymi i 36 osób nagrodami zespołowymi.

Indywidualne nagrody otrzymali:

Wydział Architektury: dr hab. inż. arch. Maciej PAWLICKI, prof. PK, prof. dr hab. inż. arch. Jan BRUZDA, dr hab. inż. arch. Elżbieta WĘCŁAWOWICZ-BILSKA, dr inż. arch. August BOCHEŃSKI

Wydział Inżynierii Lądowej: prof. dr hab. inż. Andrzej RUDNICKI, dr inż. Piotr GWOŹDZIEWICZ, dr hab. inż. Jacek ŚLIWIŃSKI, prof. PK, dr inż. arch. Teresa ZAJĄCZKOWSKA, prof. dr hab. inż. Kazimierz FURTAK, prof. zw. dr hab. inż. Stefan PIECHNIK, dr inż. Janusz BOHATKIEWICZ

Wydział Inżynierii i Technologii Chemicznej: dr inż. Jarosław HANDZLIK, prof. dr hab. Andrzej STOKŁOSA, dr hab. inż. Krzysztof PIELICHOWSKI

Wydział Mechaniczny: dr hab. inż. Paweł PIEC, prof. PK, dr hab. inż. Lucjan PRZYBYLSKI, prof. PK, prof. zw. dr hab. inż. Józef KNAPCZYK, dr hab. inż. Jan KAZIOR, prof. PK, dr inż. Marek KOZIEN

Wydział Inżynierii Elektrycznej i Komputerowej: dr inż. Andrzej ENGLLOT, dr hab. inż. Piotr KULCZYK, dr inż. Aleksandra ZIMMER

Wydział Inżynierii Środowiska: dr hab. inż. Adam KISIEL, prof. PK, prof. dr hab. inż. Maria PLEWA, dr hab. inż. Barbara BUDZIŁO, doc. dr inż. Józef FISZER, dr Ryszarda IWANEJKO, dr hab. Stanisław WĘGLARCZYK

Wydział Fizyki Technicznej i Modelowania Komputerowego: dr inż. Maciej DURAS, dr inż. Franciszek STARZYK, dr hab. Ludwik BYSZEWSKI, dr hab. inż. Waldemar RACHOWICZ, prof. dr hab. Bohdan KOZARZEWSKI

Wniosek zgłoszony przez JM Rektora i przez prorektorów PK: dr inż. Władysława Maria FRANCUZ

Nagrody zespołowe otrzymali:

Wydział Architektury: prof. dr hab. inż. arch. Kazimierz KUŚNIERZ, dr Zdzisława TOŁŁOCZKO.

Wydział Inżynierii Lądowej: prof. zw. dr hab. inż. Roman CIESIELSKI, mgr inż. Arkadiusz KWIECIEŃ, dr inż. Krzysztof STYPUŁA; prof. zw. dr hab. inż. Ze-

non WASZCZYSZYN, dr inż. Ewa PABISEK, dr inż. Krystyna KUŹNIAR, mgr inż. Renata OBIĄŁA, mgr inż. Roman PUTANOWICZ.

Wydział Inżynierii i Technologii Chemicznej: dr Krystyna NOWAK, dr inż. Kazimierz RUTKOWSKI, śp. prof. dr hab. Marian WOŹNIAK; mgr inż. Andrzej KALINA, śp. dr inż. Dariusz KROCHMAL.

Wydział Mechaniczny: prof. zw. dr hab. inż. Jan RYŚ, dr hab. inż. Aleksander MUC, prof. PK, dr inż. Zbigniew SKRZYSZOWSKI, dr inż. Stanisław ŁACZEK; prof. dr hab. inż. Jerzy WOŁKOW, dr hab. inż. Ryszard DINDORF; dr inż. Jan BIELSKI, dr inż. Bogdan BOCHENEK, dr inż. Edward CEGIELSKI, dr inż. Władysław EGNER, mgr inż. Halina KUNA-CISKAL, dr inż. Adam WRÓBLEWSKI, prof. zw. dr hab. inż. Michał ŻYCZKOWSKI.

Wydział Inżynierii Środowiska: dr hab. inż. Teresa LUBOWIECKA, prof. PK, dr inż. Jarosław BAJER, dr inż. Jadwiga KAPCIA, dr inż. Robert WIERZBICKI, mgr inż. Krzysztof GŁÓD, mgr inż. Krzysztof LIS.

Wnioski zgłoszone przez JM Rektora i przez prorektorów: mgr Barbara KLAŚ, mgr Jolanta WIŚNIEWSKA-MURZYN.

Z kolei głos zabrał prorektor prof. dr hab. inż. Marcin Chrzanowski: „W bieżącym roku pracownicy Politechniki Krakowskiej otrzymali odznaczenia państwowe

i uczelniane. Na dzisiejszej uroczystości zostaną wręczone trzy ordery. Uroczystość wręczenia pozostałych odbyła się 29 września przed posiedzeniem senatu akademickiego.” Wojewoda Ryszard Masłowski i rektor Kazimierz Flaga wręczyli odznaczenia:

- prof. zw. inż. arch. Witoldowi CĘCKIEWICZOWI - Krzyż Komandorski Orderu Odrodzenia Polski z Gwiazdą
- prof. dr hab. inż. Januszowi ORKISZOWI i prof. zw. dr hab. inż. Zenonowi WASZCZYSZYNOWI - Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski.

Prorektor Marcin Chrzanowski poinformował, że wśród odznaczonych w tym roku znajduje się również rektor prof. zw. dr hab. inż. Kazimierz FLAGA, który w kwietniu otrzymał Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski.

Następnie odczytano nazwiska osób, które kilka dni wcześniej odbierały odznaczenia państwowe i uczelniane:

Złoty Krzyż Zasługi:

- dr inż. Antoni BOJARSK - WIŚ
- dr inż. Jerzy DYDENKO - WIL
- dr inż. Stanisław GACA - WIL
- dr hab. inż. Adam KISIEL, prof. PK - WIŚ
- mgr Zbigniew KUCIA - SWFiS
- mgr Małgorzata KUROWSKA – dyrektor BR
- mgr inż. Stanisław LIBURA - WIL
- inż. Stanisław MUZYKA – Dział Planowania i Koordynacji Badań Naukowych

- dr hab. inż. Rafał PALEJ - WM
- dr inż. Tadeusz PIWOWARCZYK - WIEiK
- dr hab. inż. Andrzej PRYSTAJ, prof. PK - WIŚ
- dr hab. inż. arch. Zbigniew RADZIEWANOWSKI, prof. PK - WA
- dr inż. Hanna TUBIELEWICZ-WITKOWSKA - WIŚ
- mgr Maria TURAKIEWICZ - kwestor PK
- dr hab. inż. Edward WANTUCH, prof. PK - WM
- dr hab. inż. Bogdan WOLSKI, prof. PK - WIŚ
- mgr Marek WÓJCIK - Dział Spraw Osobowych

Srebrny Krzyż Zasługi:

- dr inż. Jarosław BAJER - WIŚ
- dr inż. Zdzisław BOROWIEC - WliTCH
- dr hab. inż. arch. Wacław CELADYN, prof. PK - WA
- dr inż. Elżbieta CHRZANOWSKA - WIŚ
- mgr inż. Gustaw DZIEKANIK - z-ca DA
- dr inż. Krzysztof GERMAN - WliTCH
- dr Jadwiga HACHAJ - WFTiMK
- mgr Krystyna HAJDUK - Sekcja Rozwoju Kadr
- mgr inż. Marek JĘDRYCHOWSKI - główny specjalista ds. informacji niejawnych
- dr hab. inż. Jerzy KAMIENSKI, prof. PK - WM
- dr inż. arch. Danuta KUPIEC-HYŁA - WA
- mgr Ewa MAŁOCHLEB - Redakcja Wydawnictw
- mgr Grażyna MAMOŃ - Dział Planowania i Analiz
- dr hab. inż. Czesław OSTROWSKI, prof. PK - WliTCH
- dr Wojciech OTOWSKI - WFTiMK
- dr inż. Jerzy PAMIN - WIL
- dr inż. Danuta PAWŁOWSKA-KOZIŃSKA - WliTCH
- dr Jerzy POLACZEK - WliTCH
- dr Jerzy SANETRA - WFTiMK
- Janina SCHULL - WIL
- dr inż. Małgorzata SOROCHEJ - WM
- dr hab. inż. arch. Elżbieta WĘCŁAWOWICZ-BILSKA - WA
- dr inż. Bohdan WĘGŁOWSKI - WM
- dr Anna WÓJTOWICZ - WliTCH
- mgr Elżbieta ZAGATA-GARBACIK - Biuro Informacji i Integracji Międzynarodowej
- dr inż. Leszek ZIELINA - WIŚ

Brązowy Krzyż Zasługi:

- mgr inż. Barbara CHMIELARZ - z-ca DA
- mgr inż. Zofia GÓRSKA - Dział Spraw Studenckich
- Władysława HOŁOWNIA - Dział Spraw Studenckich
- dr Elżbieta KORZENIOWSKA-REJMER - WIŚ
- mgr inż. Elżbieta KRZAN - WFTiMK
- dr inż. arch. Małgorzata MIZIA - WA
- Jerzy PROCZEK - WIŚ

Medal Komisji Edukacji Narodowej:

- prof. zw. dr hab. inż. Jerzy CYKLIS - WM
- mgr inż. Andrzej DANEK - SWFiS
- prof. dr hab. inż. Kazimierz FURTAK - WIL
- prof. dr hab. inż. Józef GAWLIK - WM
- prof. dr hab. Regina KIJKOWSKA - WliTCH
- dr hab. inż. Edward KOŁODZIEJ, prof. PK - WM
- prof. dr hab. inż. arch. Kazimierz KUŚNIERZ - WA
- dr inż. Janusz NABORCZYK - WIŚ
- dr hab. inż. Elżbieta NACHLIK, prof. PK - WIŚ
- prof. dr hab. inż. Bogdan OLSZOWSKI - WIL
- prof. zw. dr hab. inż. Krzysztof SAPIECHA - WIEiK
- prof. zw. dr hab. inż. Tadeusz SOBCZYK - WIEiK
- dr inż. Krzysztof STYPUŁA - WIL
- dr hab. inż. Zygmunt SZLACHTA, prof. PK - WM
- dr hab. inż. Jacek ŚLIWIŃSKI, prof. PK - WIL
- dr hab. inż. Wojciech ZALEWSKI, prof. PK - WM

Medal „Zasłużony dla PK”:

- prof. zw. dr hab. inż. Edward MACIĄG – WIL
- prof. zw. dr hab. inż. Bolesław STOLARSKI – WM
- mgr Halina KONIECZNA-SMREK – Dział Spraw Studenckich
- mgr Zbigniew KUCIA – SWFiS

Złota Odznaka PK:

- prof. zw. dr hab. inż. Kazimierz FLAGA – WIL
- dr hab. inż. Janusz BIERNACKI, prof. PK – WIL
- prof. zw. dr hab. inż. arch. Andrzej KADŁUCZKA – WA
- prof. dr hab. Regina KIJKOWSKA – WiITCh
- mgr Małgorzata KUROWSKA – dyrektor BR
- prof. zw. dr hab. inż. Stefan PIECHNIK – WIL
- dr hab. inż. Jerzy SZCZĘSNY, prof. PK – WIŚ
- prof. dr hab. inż. arch. Wacław SERUGA – WA
- prof. zw. dr hab. inż. Marian TRACZ – WIL

Honorowa Odznaka Politechniki Krakowskiej:

- mgr Elżbieta BAR – Biuro Rektora
- mgr Elżbieta CHLUDEK – Biuro Rektora
- Barbara CYGAN – Dział Płac
- mgr Urszula DÖRRE-MUZYKA – Biuro Informacji i Integracji Międzynarodowej
- Grażyna GARDOWSKA – WIEiK
- dr hab. inż. Andrzej GRZYB, prof. PK – WM
- Jolanta KLEWSKA – Dział Spraw Osobowych

- prof. dr hab. inż. Ryszard KOZŁOWSKI – WM
- dr hab. inż. Marek KSIAŻEK – WM
- dr inż. Wojciech NATANEK – WiITCh
- dr inż. Aleksander PABIŚ – WiITCh
- dr hab. inż. Andrzej PRYSTAJ, prof. PK – WIŚ
- inż. Jacek PRZĘDZIK – WM
- prof. dr hab. inż. Henryk SŁOTA – WIŚ
- mgr Maria TURAKIEWICZ – kwestor PK
- Ewa TYLEK-HYC – Sekcja Rozwoju Kadr
- mgr Danuta WĘGLIŃSKA – WM
- dr hab. Ryszard ZACH – WFTiMK
- dr inż. arch. Teresa ZAJĄCZKOWSKA – WIL

o głos poprosił profesor Witold Cęckiewicz:

Jego Magnificencjo, Wysoki Senacie, Szanowni Państwo,

Mam zaszczyt w imieniu wszystkich odznaczonych i oczywiście własnym serdecznie, z niewątpliwym wzruszeniem i wdzięcznością, podziękować za przyznane nam dzisiaj odznaczenia. Są one dowodem uznania dla naszej pracy na uczelni, dla efektów wybranego kiedyś i uprawianego przez wiele lat zawodu nauczyciela akademickiego.

Z odznaczeniami nie chodzi się na co dzień. Chowa się je do szuflady, czasem oprawia w ramki. Lecz dobrze jest na co dzień mieć to znacznie głębiej schowane poczucie satysfakcji, potrzebnej każdemu z nas. Tego dowodu, że praca, włożony trud zostały zauważone i dobrze ocenione. Satysfakcja staje się wówczas motorem do dalszych wysiłków i dalszych osiągnięć.

Wielkość uczelni mierzy się bowiem miarą i poziomem sukcesów jej wychowanków, z których nie kto inny jak uczelnia wybiera sobie wychowawców kolejnych pokoleń. Troska starszych powinna obejmować młodsze pokolenie pracowników naukowych. Chciałbym, żeby i u nas częściej występowało i stawiało się coraz bardziej powszechne to uczucie, wynikające z uznania ich pracy, a wtedy lista odznaczonych będzie się stale powiększać, ranga uczelni stale rosłać, a gwiazda, którą dziś mnie obdarzono, częściej zabłyśnie na tej sali”.

Po wysłuchaniu „Brave Regnum” nastąpiły okolicznościowe przemówienia. W imieniu Samorządu Studentów PK głos zabrał student Paweł Pawłowski (str. 25), AZS – Dariusz Pyko (str. 26), a w imieniu wychowanków Politechniki Krakowskiej – profesor Marian Szczerek (str. 40).

Wykład inauguracyjny „Powódź – lekcja z przyszłości ostrzeżeniem dla przyszłości” wygłosiła przedstawicielka Wydziału Inżynierii Środowiska, dr hab. inż. Elżbieta Nachlik, prof. PK (tekst wykładu zamieścimy w następnym numerze „NP”).

Na zakończenie uroczystości wystąpił Zespół Pieśni i Tańca „Małe Słowianki” z Centrum Młodzieży w Krakowie, kierowany przez dr inż. Władysława Marię Francuz, dyrektora Centrum Pedagogiki i Psychologii Politechniki Krakowskiej.

Występ wzbudził takie zainteresowanie zebranych, że prorektor Ryszard Kozłowski osobiście przenosił kwiaty zasłaniające widok ...

Relację przygotowała Elżbieta Barowa
Fot. E. Halik, J. Zych

Z okazji inauguracji roku akademickiego adresy gratulacyjne nadestali:

- Edmund Wittbrodt, Minister Edukacji Narodowej
- Andrzej Pelczar, Przewodniczący Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego
- Jerzy Widzyk, Minister Transportu i Gospodarki Morskiej
- Janusz Steinhoff, Wiceprezes Rady Ministrów, Minister Gospodarki
- Andrzej Chronowski, Minister Skarbu Państwa
- Andrzej Wiszniewski, Minister Nauki Przewodniczący Komitetu Badań Naukowych
- Marek Lepa, Ministerstwo Edukacji Narodowej Dyrektor Departamentu Ekonomiki i Edukacji
- Tadeusz Donocik, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki
- Mirosław Mossakowski, Prezes Polskiej Akademii Nauk
- Małgorzata Kozłowska, Podsekretarz Stanu KBN
- Jan Krzysztof Frąckowiak, Sekretarz KBN
- Zbigniew Sieczko, Wojewoda Podkarpacki
- Adam Bachleđa Curuś, Burmistrz Zakopanego
- Andrzej Szlachta, Prezydent Miasta Rzeszowa
- Antoni Szlagor, Przewodniczący Rady Miejskiej w Żywcu
- Piotr Mync, p.o. Prezesa Urzędu Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast
- Prof. Stanisław Kuś, Przewodniczący Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa
- Gen.dyw. A. Ameljańczyk, Komendant Wojskowej Akademii Technicznej
- Prof. Stanisław Gucma, Rektor Wyższej Szkoły Morskiej w Szczecinie
- Prof. Stefan Jurga, Rektor Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu
- Prof. Krzysztof Wawryn, Rektor Politechniki Koszalińskiej
- Prof. Janusz Sempruch, Rektor Akademii Techniczno-Rolniczej w Bydgoszczy
- Prof. Michał Bołtryk, Rektor Politechniki Białostockiej
- Prof. Andrzej Bałanda, Rektor Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Nowym Sączu
- Prof. Tadeusz Markowski, Rektor Politechniki Rzeszowskiej im. Ignacego Łukasiewicza
- Prof. Wincenty Lotko, Rektor Politechniki Radomskiej im. Kazimierza Pułaskiego,
- Prof. Jerzy Dembczyński, Rektor Politechniki Poznańskiej
- Prof. Tadeusz Grabiński, Rektor Akademii Ekonomicznej w Krakowie
- Prof. Janusz Szopa, Rektor Politechniki Częstochowskiej
- Prof. Ryszard J. Górecki, Rektor Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie
- Prof. Piotr Wach, Rektor Politechniki Opolskiej
- Prof. Jerzy Biłkiewicz, Rektor Wyższej Szkoły Handlowej w Krakowie
- Paolo Del Bianco, Prezydent Fundacji Romualdo del Bianco
- Inż. Robert Matuszyk, Naczelny Dyrektor PKP
- Mgr Krzysztof Celiński, Prezes Zarządu PKP, Dyrektor Generalny PKP

- Ryszard Łada, Prezes Zarządu Motorola Polska Sp. z o.o.
- Prof. Wojciech Radomski, Dyrektor Instytutu Dróg i Mostów Politechniki Warszawskiej
- Jurij P. Pocholkow, Rektor Politechniki w Tomsku
- Em. Professor G.D.Galletty, The University of Liverpool
- Eduardo Guimaraes, Chief of Foreign Affairs Government of the State of Parana
- Prof. Mihály Zádor, TU Budapeszt
- Prof. Oskar Mahrenholtz, TU Harburg
- Brunhilde Brauer, TU Berlin
- Prof. Marcel H. Van de Voorde, Max-Planck-Institut für Metallforschung
- Prof. Adolf Maciejny, Politechnika Śląska
- Prof. Andrzej Ryżyński, Politechnika Poznańska
- Halina Brehmer, Liceum Ogólnokształcące w Gilowicach
- Jan Piekarski, BBR Polska Sp. z o.o.
- Prof. Zdzisław Jan Ryn, Collegium Medicum UJ
- Mgr Andrzej Ptak, Prezes Zarządu Grupy Ożarów
- Pułk. Jerzy Wójcik, Dowódca 6 Brygady Desantowo-Szturmowej im. gen. bryg. S.F. Sosabowskiego
- Tadeusz Kamiński, Prezes Zarządu Przedsiębiorstwa Wielozakładowego "EUROPEX" - Spółka z o.o.
- Massimo Gentilini, Fiat Auto Poland

KOMITET BADAŃ NAUKOWYCH

INFORMACJE PRASOWE

Warszawa, dnia 28 września 2000 r.

Prezes Zarządu Telewizji Polskiej S.A. Robert Kwiatkowski, reprezentujący Telewizję Polską S.A. i Minister Nauki, Przewodniczący Komitetu Badań Naukowych Andrzej Wiszniewski, reprezentujący Komitet Badań Naukowych uroczystie podpisali Porozumienie w sprawie promocji nauki polskiej.

Na mocy Porozumienia Telewizja Polska S.A. będzie rozpowszechniać filmy i programy popularnonaukowe, których celem jest między innymi:

- promocja osiągnięć nauki polskiej,
- upowszechnienie wyników badań prowadzonych przez KBN,
- prezentowanie sylwetek polskich uczonych.

Zgodnie z porozumieniem Telewizja Polska S.A. będzie wspólnie z Komitetem Badań Naukowych corocznie uzgadniać kierunki i politykę programową telewizji w zakresie promocji nauki polskiej, m.in. poprzez określanie koncepcji i ramowej tematyki filmów i programów popularnonaukowych.

Programy i filmy te będą rozpowszechniane przez TVP S.A. w Programie 1, Programie 2, Programie Satelitarnym TV Polonia oraz w programach regionalnych oddziałów TVP S.A.

Współpraca TVP S.A. z KBN trwa od wielu lat. Ostatnio powstały filmy z cyklu "Polski Nobel" (1996 r.). Natomiast w 1997 r. powstało 20 filmów popularnonaukowych z cyklu "Komitet Badań Naukowych przedstawia". Obecnie trwają prace nad nowym cyklem filmów.

Strony porozumienia liczą, że podpisanie dzisiejszej umowy przyczyni się do popularyzacji i upowszechnienia osiągnięć nauki polskiej w społeczeństwie.

*Paweł Sosnowski
rzecznik prasowy Telewizji Polskiej S.A.*

Warszawa, dnia 24 października 2000 roku

19 października 2000 roku odbyło się posiedzenie Komitetu Badań Naukowych. Obradom przewodniczył prof. Andrzej Wiszniewski - minister nauki, przewodniczący Komitetu.

Departament Badań przedłożył, a Komitet przyjął, projekty uchwał powołujące na okres czwartej kadencji opiniodawczo-doradcze zespoły do spraw:

- Projektów Badawczych w składzie: Marcin Kamiński

(przewodniczący), Andrzej Białynicki-Birula, Aldona Kamela-Sowińska, Jan Machowski, Wojciech Majewski, Stefan Malepszy, Andrzej Szczepański,

- Projektów Celowych w składzie: Henryk Górecki (przewodniczący), Tadeusz Bołd, Piotr Bykowski, Monika Hardygóra, Krzysztof Jajuga, Jan Koch, Zbigniew Śmieszek.

Min. Małgorzata Kozłowska przedstawiła informację dotyczącą wydatków działu 77 - Nauka według stanu z 30 września 2000 r. Członkowie Komitetu otrzymali również dokument Komisji Europejskiej dotyczący Europejskiego Obszaru Badań wraz z apelem o zgłaszanie wszelkich uwag i uzupełnień do 10 listopada br. (treść dokumentu dostępna jest pod adresem

<http://www.kbn.gov.pl/miedzyn/era/era3.html>).

Następne posiedzenie Komitetu Badań Naukowych odbędzie się 16 listopada 2000 roku.

Warszawa, dnia 27 października 2000 roku

Przez najbliższe sześć lat Polska będzie nadal korzystać ze specjalnych programów Unii Europejskiej na edukację i naukę. Po podpisaniu 26 października br. przez polski rząd memorandum finansowego już w tym roku otrzymamy ponad 30 mld EURO na kontynuację programów Sokrates i Leonardo da Vinci, w których uczestniczymy od dwóch lat, oraz na nowy program Młodzież 2000. Podpisanie memorandum umożliwi także dalsze uczestnictwo Polski w 5. Programie Ramowym Badań, Rozwoju Technicznego i Prezentacji UE.

Programy edukacyjne Unii Europejskiej są przeznaczone nie tylko dla uczniów i studentów, ale także dla pracowników pragnących doskonalić swe kwalifikacje zawodowe.

W 5. Programie Ramowym Badań, Rozwoju Technicznego i Prezentacji UE Polska uczestniczy od zeszłego roku. Jednym z ważniejszych elementów tego programu jest pomoc małym i średnim przedsiębiorstwom, które stanowią podstawowe źródło nowych miejsc pracy w Europie. Program ułatwia im wdrażanie nowoczesnych rozwiązań i technologii. Stymuluje także międzynarodową współpracę przedsiębiorstw.

[na podstawie komunikatu prasowego urzędu Komitetu Integracji Europejskiej]

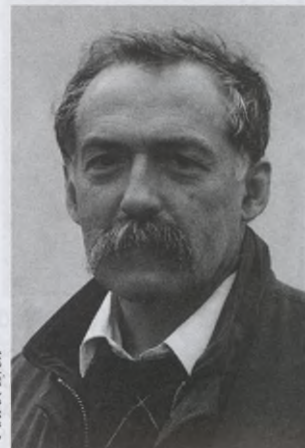
*dr Tadeusz Zaleski
rzecznik prasowy Komitetu Badań Naukowych*

NOMINACJE PROFESORSKIE

PROFESOR TYTULARNY

Prof. dr hab. inż. arch. Aleksander BÖHM

urodził się 25 listopada 1943 roku w Krakowie. Studia na Wydziale Architektury Politechniki Krakowskiej ukończył w roku 1967 pracą dyplomową rozpoczętą z inspiracji profesora Gerarda Ciołka, a po Jego śmierci wykonaną pod kierunkiem doc. dr arch. Stefana Żychonia. Bezpośrednio po studiach zaczął pracę w Politechnice Krakowskiej, w ówczesnej Katedrze Planowania Krajobrazu i Terenów Zielonych. W latach 1971-72 przebywał w Kanadzie i Stanach Zjednoczonych, gdzie pracował zawodowo i jednocześnie gromadził materiały do pracy doktorskiej, wykonanej pod kierunkiem profesora Witolda Cęckiewicza w roku 1974. Stopień doktora habilitowanego uzyskał w roku 1984, na podstawie rozprawy habilitacyjnej pt. "O budowie i synergii wnętrz urbanistycznych". W roku 1991 mianowany został profesorem Politechniki Krakowskiej. Od roku 1987 do 1990 pełnił funkcję prodziekana Wydziału Architektury. W latach 1990-1991, ograniczając zatrudnienie w uczelni, zajmował stanowisko dyrektora Wydziału Architektury UM Krakowa i głównego architekta miasta, będąc jednocześnie radnym Miasta Krakowa. W latach 1991-92 pracował jako konsultant International City Managers Association – Washington, a w latach 1993-94 jako akredytowany doradca Land Management Practice London University & Llewelyn Davies i Instytutu Gospodarki Przestrzennej i Komunalnej w Krakowie. Od roku 1994 jest dyrektorem Instytutu Architektury Krajobrazu Politechniki Krakowskiej.

Fot. J. Żych

Profesor Aleksander Böhm jest autorem ponad 90 publikacji, z których ważniejsze to: skrypty „Architektura krajobrazu, jej początki i rozwój” (1994) i „Wnętrze w kompozycji krajobrazu (1998) oraz wspólnie z dr Piotrem Patoczka „Architektura krajobrazu - zbiór zadań z projektowania wstępnego” (1988, 1990), a także raport z projektu KBN pt. „Krajobraz miejski w warunkach demokracji i wolnego rynku” (1996). Od roku 1996, wspólnie z dr Agatą Zachariasz, opracowuje ilustrowany słownik angielsko-polski pt.: „Architektura krajobrazu i sztuka ogrodowa” z którego pierwsze tomy (A-D i E-J) ukazały się kolejno w roku 1997 i 2000. Oprócz publikacji, profesor prezentował wyniki swoich prac podczas około 50 konferencji krajowych i zagranicznych. Prace naukowe Aleksandra Böhma obejmują także uczestnictwo w zespołowych projektach badawczych, z których najciekawsze były wyprawy naukowe związane z programem pt. „Dziedzictwo architektoniczne polskiej emigracji w Brazylii w stanie Parana”. Działalność tę uzupełniają stypendia, seminaria i staże zagraniczne m. in. we Włoszech, w Egipcie i USA.

Profesor Aleksander Böhm jest promotorem 7 prac doktorskich z których jedna, po obronie z wyróżnieniem na Wydziale Architektury PK, uzyskała Nagrodę Ministra GPiB I stopnia. Oprócz zajęć dydaktycznych dla studentów macierzystego wydziału, gdzie wypromował około 40 dyplomantów, profesor Böhm prowadził wykłady na Wydziale Inżynierii Środowiska PK, Akademii Górniczo Hutniczej oraz jako *visiting professor* na uniwersytecie w Bagdadzie i w Fachhochschule w Münster. W bieżącym roku akademickim z jego inicjatywy uruchomiony został w Politechnice Krakowskiej nowy kierunek studiów magisterskich - architektura krajobrazu. Profesor Böhm jest także współautorem minimum programowego dla tego kierunku, obowiązującego we wszystkich uczelniach polskich. W zajęciach ze studentami wykorzystuje doświadczenia z własnej praktyki, która obejmuje kilkadziesiąt zrealizowanych obiektów architektury mieszkalnej, sakralnej i użyteczności publicznej oraz zespołowych opracowań urbanistycznych (w tym wiele nagrodzonych prac konkursowych) m.in. plan zagospodarowania przestrzennego Krakowa, plan koordynacyjny III Kampusu UJ, studium rozwoju przestrzennego Warszawy oraz studium architektoniczno-krajobrazowe podwyższenia obwałowań wiślanich w Krakowie - za które wraz z zespołem otrzymał w roku 1998 Nagrodę Miasta Krakowa.

Oprócz działalności organizacyjnej w Politechnice Krakowskiej, gdzie pełni funkcję przewodniczącego Senackiej Komisji ds. Rozwoju Uczelni, profesor Aleksander Böhm uczestniczy w pracach wielu organizacji i stowarzyszeń naukowych i zawodowych. W roku 1999 został wybrany wiceprzewodniczącym Komitetu Architektury i Urbanistyki PAN, jest członkiem Głównej Komisji Konserwatorskiej, Archidiecezjalnej Komisji ds. Konserwacji Zabytków Kościelnych Architektury i Sztuki Sakralnej oraz Polskiego Komitetu Narodowego ICO-MOS. Ponadto pracuje w Komisji Rewizyjnej i Kolegium Sędziów Konkursowych Stowarzyszenia Architektów RP oraz jest członkiem rad redakcyjnych „Kwartalnika Architektury i Urbanistyki” i rocznika „Urbanistyka”.

Zainteresowania pozazawodowe: w zimie góry, w lecie jeziora, cały rok kuchnia polska i II program Polskiego Radia.

Fot. J. Zych

Prof. dr hab. inż. arch. ANNA MARIA MITKOWSKA

w latach 1967-1972 studiowała na Wydziale Architektury Politechniki Krakowskiej. Uzyskała z wyróżnieniem dyplom magistra inżyniera architekta (1973). Bezpośrednio po studiach współpracowała z Zakładem Architektury Współczesnej macierzystego Wydziału jako asystent-wolontariusz oraz etatowo z Towarzystwem Miłośników Historii i Zabytków Krakowa. W latach 1973-78 odbyła studia doktoranckie w Instytucie Historii Architektury, Sztuki i Techniki w Politechnice Wrocławskiej, gdzie w 1978 r. uzyskała stopień naukowy doktora nauk technicznych. W grudniu 1991 r. Rada Wydziału Architektury Politechniki Krakowskiej nadała jej stopień naukowy doktora habilitowanego w specjalności historia architektury i urbanistyki; w lipcu 2000 r. otrzymała tytuł naukowy profesora. Profesor Anna Mitkowska, zatrudniona w Politechnice Krakowskiej od września 1980 r., początkowo jako adiunkt, w czerwcu 1995 r. uzyskała stanowisko profesora nzw. w Instytucie Architektury Krajobrazu PK.

Od 1992 r. kieruje Zakładem Sztuki Ogrodowej i Terenów Zielonych (w Inst. Architektury Krajobrazu); w latach 1993-1999 prodziekan ds. naukowych na Wydziale Architektury PK oraz od 1995 r. kierownik Studium Doktoranckiego przy Wydziale Architektury PK.

Przed podjęciem pracy w Politechnice Krakowskiej, kolejno w latach 1978-79 pracowała w ramach umów zleceń na rzecz Biura Studiów i Dokumentacji Zabytków we Wrocławiu oraz Biura Badań i Dokumentacji Zabytków w Wałbrzychu. Od 1979 r. zatrudniona w Instytucie Kształtowania Środowiska we Wrocławiu, w Zakładzie Planowania Przestrzennego (początkowo na stanowisku specjalisty architekta i od kwietnia 1979 r. na stanowisku adiunkta); w latach 1979-83 adiunkt w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Krakowie, w Instytucie Techniki, Zakład Wychowania Plastycznego, z prawem dyplomowania. Ponadto w okresie 1986-91 z nominacji wojewódzkiego konserwatora zabytków w Bielsku-Białej pełniła społecznie funkcję architekta parku krajobrazowego (pielgrzymkowego) w Kalwarii Zebrzydowskiej.

Członek organizacji i stowarzyszeń naukowych, twórczych i społecznych: Stowarzyszenia Architektów Polskich, Stowarzyszenia Historyków Sztuki, Stowarzyszenia Konserwatorów Zabytków, Wydziału (Zarządu) Towarzystwa Miłośników Historii i Zabytków Krakowa, Komisji Urbanistyki i Architektury O/PAN w Krakowie; przewodnicząca Sekcji Architektury i Sztuki Ogrodowej KUiA O/PAN w Krakowie, członek Sekcji Historii Architektury (i Konserwacji Zabytków) Komitetu Architektury i Urbanistyki PAN – Warszawa, członek jury konkursu im. Gerarda Ciołka (Stow. Konserwatorów Zabytków) przyznającego nagrody dla badaczy i konserwatorów ogrodów zabytkowych, członek Rady Naukowej Centrum Dziedzictwa Kulturowego Górnego Śląska w Katowicach, członek PKN ICOMOS; członek Komitetu Wydawniczego "Nauki dla Wszystkich" (wydawanej przez PAN O/Kraków), członek Towarzystwa Przyjaciół Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego. Od 1980 r. członek NSZZ "Solidarność" (członek Prezydium Komisji Zakładowej w PK - 1981 r. i 1992-96; przewodnicząca koła przy Wydziale Architektury -1991-93, członek Krajowej Sekcji Nauki - 1993-94), w okresie stanu wojennego współpracowała z Komitetem Pomocy Więzionym i Internowanym Archidiecezji Krakowskiej.

Działalność dydaktyczna prof. Anny Mitkowskiej związana jest z nauczaniem architektury krajobrazu oraz historii sztuki ogrodowej na Wydziale Architektury PK, w ramach ćwiczeń kursowych (I i III r.), przedmiotów wybieralnych, projektowania specjalistycznego i dyplomowego; a także w ramach studiów podyplomowych "Konserwacji Zabytków" (PK). Autorka wielu odczytów popularno-naukowych wygłaszanych w stowarzyszeniach społeczno-kulturalnych, a także w ośrodkach duszpasterskich Kościoła Katolickiego. Promotor dwóch obronionych na Wydziale Architektury PK doktoratów, recenzentka kilku doktoratów z zakresu historii architektury i urbanistyki, siedmiokrotnie członek komisji do przewodów habilitacyjnych (Wydz. Architektury PK), przewodnicząca Komisji ds. przewodów doktorskich w zakresie Architektury Krajobrazu przy Wyd. Architektury PK.

Autorka około stu publikacji naukowych, w tym 7 książek (3 współautorstwa), głównie z zakresu historii architektury i urbanistyki, historii krajobrazów i sztuki ogrodowej oraz wielu ekspertyz i prac studialno-projektowych z wytycznymi konserwatorskimi do rewaloryzacji krajobrazów kulturowych i zespołów ogrodowych (dla urzędów konserwatorskich i urzędów gminnych, łącznie ok. 120 opracowań). Autorka blisko 100 referatów wygłoszonych na konferencjach ogólnopolskich i kilkunastu na konferencjach międzynarodowych. Za książkę *Tezaurus sztuki ogrodowej*, Warszawa 1998 wraz z jej współautorem prof. Markiem Siewniakiem uzyskała nagrodę Ministra Edukacji Narodowej (1999). Współorganizator kilkunastu konferencji naukowych o tematyce ogrodowej, w tym 4 międzynarodowych. Otrzymała kilkanaście nagród JM Rektora PK za prace naukowe, dwukrotnie nagrody w konkursie Ministerstwa Kultury i Sztuki oraz Generalnego Konserwatora Zabytków za prace studialne z zakresu ochrony zabytków (1979, 1996) oraz wyróżnienie im. ks. prof.

S. Dettloffa przyznawane młodym historykom sztuki przez Zarząd Główny SHS (1981), odznaczona Srebrnym Krzyżem Zasługi (1998).

Szczególnym tematem zainteresowań badawczych profesor Anny Mitkowskiej pozostaje europejski fenomen kalwaryjny. W zwińczeniu 30-letnich badań prowadzonych w Polsce i we Włoszech (w tym jako stypendystka Uniwersytetu Katolickiego "del Sacro Cuore" w Mediolanie i stypendystka rządu włoskiego, współpraca z ośrodkami naukowymi Turynu, Mediolanu, Rzymu i Florencji), a także kilkunastoletniej ścisłej współpracy z klasztorem OO. Bernardynów na rzecz ochrony konserwatorskiej "drózek" pielgrzymkowych Kalwarii Zebrzydowskiej, w 1998 r. przygotowała dokumentację naukową do wniosku Rządu RP o wpis tego obiektu krajobrazowego na Listę Światowego Dziedzictwa Kultury i Natury UNESCO, zwińczonego pozytywną decyzją Komitetu Światowego Dziedzictwa z 1 grudnia 1999 r.

Zainteresowania pozazawodowe: turystyka piesza i rowerowa, fotografia.

KIEROWNICY JEDNOSTEK DZIAŁALNOŚCI PODSTAWOWEJ

1 września 2000 – 31 sierpnia 2003

WYDZIAŁ ARCHITEKTURY (WA)

- **Instytut Historii Architektury i Konserwacji Zabytków (A-1)**
dyrektor prof. zw. dr hab. inż. arch. Andrzej KADŁUCZKA
- **Instytut Projektowania Architektonicznego (A-2)**
dyrektor dr hab. inż. arch. Maria MISIĄGIEWICZ
- **Instytut Projektowania Urbanistycznego (A-3)**
dyrektor dr hab. inż. arch. Andrzej WYŻYKOWSKI, prof. PK
- **Instytut Architektury i Planowania Wsi (A-4)**
dyrektor dr hab. inż. arch. Wacław CELADYN, prof. PK
- **Instytut Projektowania Miast i Regionów (A-5)**
dyrektor prof. zw. dr hab. inż. arch. Tadeusz BARTKOWICZ
- **Samodzielny Zakład Projektowania Architektury Przemysłowej (A-6)**
kierownik dr hab. inż. arch. Maciej ZŁOWODZKI, prof. PK
- **Samodzielny Zakład Rysunku, Malarstwa i Rzeźby (A-7)**
kierownik prof. art. mal. Ewa GOŁOGÓRSKA-KUCIA
- **Instytut Architektury Krajobrazu (A-8)**
dyrektor prof. dr hab. inż. arch. Aleksander BŎHM
- **Samodzielny Zakład Geometrii Wykreślnej i Grafiki Inżynierskiej (A-9)**
kierownik dr hab. inż. arch. Otmar VOGT, prof. PK
- **Samodzielna Katedra Projektowania Architektury w Regionie (A-10)**
kierownik prof. zw. dr hab. inż. arch. Andrzej SKOCZEK
- **Samodzielna Katedra Teorii Architektury Krajobrazu i Kompozycji Ogrodowej (A-11)**
kierownik prof. zw. dr hab. inż. arch. Janusz BOGDANOWSKI

WYDZIAŁ INŻYNIERII LĄDOWEJ (WIL)

- **Instytut Materiałów i Konstrukcji Budowlanych (L-1)**
dyrektor prof. zw. dr hab. inż. Krzysztof DYDUCH
- **Instytut Inżynierii Drogowej i Kolejowej (L-2)**
dyrektor prof. dr hab. inż. Andrzej RUDNICKI
- **Instytut Zarządzania w Budownictwie i Transportie (L-3)**
dyrektor dr hab. inż. Janusz BIERNACKI, prof. PK
- **Instytut Mechaniki Budowli (L-4)**
dyrektor prof. zw. dr hab. inż. Janusz KAWECKI
- **Instytut Metod Komputerowych w Inżynierii Lądowej (L-5)**
dyrektor prof. zw. dr hab. inż. Zenon WASZCZY-SZYN
- **Samodzielny Zakład Metod Komputerowych w Mechanice (L-6)**
kierownik prof. dr hab. inż. Janusz ORKISZ

WYDZIAŁ INŻYNIERII I TECHNOLOGII CHEMICZNEJ (WIITCh)

- **Instytut Chemii i Technologii Nieorganicznej (C-1)**
dyrektor prof. dr hab. inż. Zbigniew ŻUREK
- **Instytut Chemii i Technologii Organicznej (C-2)**
dyrektor dr hab. inż. Jan OGONOWSKI, prof. PK
- **Instytut Inżynierii Chemicznej i Chemii Fizycznej (C-3)**
dyrektor prof. zw. dr hab. inż. Bolesław TABIŚ
- **Samodzielna Katedra Chemii i Technologii Tworzyw Sztucznych (C-4)**
kierownik prof. zw. dr hab. inż. Jan PIELICHOWSKI

WYDZIAŁ INŻYNIERII ŚRODOWISKA (WIŚ)

- **Instytut Inżynierii i Gospodarki Wodnej (Ś-1)**
dyrektor dr hab. inż. Elżbieta NACHLIK, prof. PK

- **Instytut Geotechniki (Ś-2)**
dyrektor dr hab. inż. Mieczysław WACŁAWSKI, prof. PK
- **Instytut Zaopatrzenia w Wodę i Ochrony Środowiska (Ś-3)**
dyrektor dr hab. inż. Krzysztof KNAPIK, prof. PK
- **Samodzielny Zakład Podstaw Konstrukcji Budowli Wodnych (Ś-4)**
kierownik dr hab. inż. Jan SZARLIŃSKI, prof. PK
- **Instytut Inżynierii Ciepłej i Ochrony Powietrza (Ś-5)**
dyrektor dr hab. inż. Marian HOPKOWICZ, prof. PK

WYDZIAŁ MECHANICZNY (WM)

- **Instytut Mechaniki i Podstaw Konstrukcji Maszyn (M-1)**
dyrektor prof. zw. dr hab. Józef NIZIOŁ
- **Instytut Materiałoznawstwa i Technologii Metali (M-2)**
dyrektor dr hab. inż. Stanisław PYTEL, prof. PK
- **Instytut Maszyn Roboczych (M-3)**
dyrektor prof. dr hab. inż. Andrzej GARBACIK
- **Instytut Pojazdów Samochodowych i Silników Spalinowych (M-4)**
dyrektor prof. dr hab. inż. Bronisław SENDYKA
- **Instytut Aparatury Przemysłowej i Energetyki (M-5)**
dyrektor prof. zw. dr hab. inż. Jan TALER
- **Instytut Technologii Maszyn i Automatyzacji Produkcji (M-6)**
dyrektor prof. zw. dr hab. inż. Jerzy CYKLIS
- **Samodzielna Pracownia Zastosowań Informatyki (M-7)**
kierownik dr inż. Jacek PIETRASZEK
- **Instytut Pojazdów Szynowych (M-8)**
dyrektor dr hab. inż. Stanisław DŻUŁA

WYDZIAŁ INŻYNIERII ELEKTRYCZNEJ I KOMPUTEROWEJ (WIEiK)

- **Instytut Metrologii Elektrycznej (E-1)**
dyrektor dr hab. inż. Edward LAYER, prof. PK
- **Instytut Elektromechanicznych Przemian Energii (E-2)**
dyrektor prof. zw. dr hab. inż. Tadeusz SOBCZYK
- **Instytut Automatyki (E-3)**
dyrektor prof. dr hab. inż. Lech BUKOWSKI
- **Instytut Elektrotechniki i Elektroniki Przemysłowej (E-4)**
dyrektor prof. zw. dr hab. inż. Bogdan FIJAŁKOWSKI
- **Samodzielna Katedra Informatyki Technicznej (E-5)**
kierownik prof. zw. dr hab. inż. Krzysztof SAPIECHA

WYDZIAŁ FIZYKI TECHNICZNEJ I MODELOWANIA KOMPUTEROWEGO (WFTiMK)

- **Instytut Fizyki (F-1)**
dyrektor prof. zw. dr hab. inż. ANTONI OSTOJA-GAJEWSKI
- **Instytut Matematyki (F-2)**
dyrektor dr hab. Teresa WINIARSKA, prof. PK
- **Instytut Modelowania Komputerowego (F-3)**
dyrektor dr hab. Andrzej KARAFIAT
- **Instytut Ekonomii, Socjologii i Filozofii (F-4)**
dyrektor dr hab. Władysław MASIARZ, prof. PK

JEDNOSTKI MIĘDZYWYDZIAŁOWE PROWADZĄCE DZIAŁALNOŚĆ DYDAKTYCZNĄ I NAUKOWĄ

- **Centrum Kształcenia i Badań w zakresie Zastosowań Systemów Informatycznych (CK)**
dyrektor dr hab. inż. Edward WANTUCH, prof. PK
- **Centrum Szkolenia i Organizacji Systemów Jakości (CJ)**
dyrektor – dr inż. Adam TABOR

JEDNOSTKI MIĘDZYWYDZIAŁOWE PROWADZĄCE DZIAŁALNOŚĆ DYDAKTYCZNĄ

- **Ośrodek Kształcenia Urbanistów dla Krajów Rozwijających się (O-2)**
kierownik prof. zw. dr hab. inż. arch. Stanisław JUCHNOWICZ
- **Studium Praktycznej Nauki Języków Obcych (O-3)**
kierownik mgr Elżbieta HAN-WIERCIŃSKA
- **Centrum Sportu i Rekreacji (O-4)**
dyrektor mgr Zbigniew KUCIA
- **Centrum Pedagogiki i Psychologii (O-5)**
dyrektor dr inż. Władysława Maria FRANCUZ

INNE JEDNOSTKI DZIAŁALNOŚCI PODSTAWOWEJ

- **Biblioteka Główna (BG)**
p.o. dyrektora mgr Marek GÓRSKI
- **Studenckie Centrum Kultury „Kwadrat” (PD-3)**
p.o. kierownika Włodzimierz LEKSA

Opracowała Elżbieta Chludek

ODZNACZENIA

Krzyż Komandorski Orderu Odrodzenia Polski z Gwiazdą

Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski

Złoty Krzyż Zasługi

Srebrny Krzyż Zasługi

Brązowy Krzyż Zasługi

Medal Komisji Edukacji Narodowej

Medal „Zasłużony dla PK”

Złota Odznaka PK

Honorowa Odznaka PK

Honorowa Odznaka PK

Nagrody Ministra Edukacji Narodowej

INAUGURACJE

Wydział Architektury

Wydział Fizyki Technicznej i Modelowania Komputerowego

Wydział Inżynierii Elektrycznej i Komputerowej

Wydział Inżynierii i Technologii Chemicznej

WYDZIAŁOWE

2000/2001

Wydział Inżynierii Lądowej

Wydział Inżynierii Środowiska

Wydział Mechaniczny

ZŁOTA KSIĘGA WYCHOWANKÓW POLITECHNIKI KRAKOWSKIEJ

Jan Duda

50 LAT PRACY NAUKOWEJ PROFESORA ANDRZEJA SAMKA

Prof. dr hab. inż. Andrzej Samek urodził się 22 czerwca 1924 roku w Krakowie. W latach 1945-50 studiował na Wydziałach Politechnicznych Akademii Górniczo-Hutniczej uzyskując dyplom inżyniera mechanika oraz stopień magistra inżyniera nauk technicznych. W 1950 r. rozpoczął pracę na stanowisku nauczyciela w Państwowej Szkole Przemysłowej, a w roku 1951 został powołany na stanowisko dyrektora obecnego Technikum Mechaniczno-Elektrycznego w Krakowie. Działalność naukową rozpoczął w 1956 r., przyjęty na stanowisko starszego asystenta w b. Katedrze Obrabiarek Politechniki Krakowskiej. W początkowym okresie rozwoju zaznaczył się etap wykorzystania dotychczasowych doświadczeń dydaktycznych oraz poszukiwania tematyki w dziedzinie technologii maszyn. Wyrazem tego były pierwsze publikacje dotyczące oprzyrządowania technologicznego oraz praca doktorska pt. „Teoretyczne podstawy bazowania przedmiotu w przyrządzie”. W latach 1963-69 następuje bardzo ożywiona działalność naukowa i organizacyjna w dziedzinie oprzyrządowania. Początkowo koncentrowała się ona wokół zagadnień teorii i dokładności oprzyrządowania bazujących w dużej mierze na wynikach uzyskiwanych z przemysłu. Przedmiotem szczególnego zainteresowania stało się uniwersalne oprzyrządowanie składane tzw. UPS, nad którym prowadzone były badania o charakterze kompleksowym. W wyniku tej działalności Profesor Andrzej Samek powołany został jako ekspert na przewodniczącego polskiej delegacji Stałej Komisji Normalizacyjnej RWPG, której zadaniem było opracowanie norm dotyczących oprzyrządowania typu UPS.

Badania w tym kierunku pozwoliły na sprecyzowanie tematu rozprawy habilitacyjnej nt. „Zagadnienie dokładności geometrycznej przy składaniu elementów ze szczególnym uwzględnieniem uniwersalnych przyrządów składanych” uwieńczonej uzyskaniem stopnia doktora habilitowanego z zakresu technologii maszyn w 1967 r.

W okresie zatrudnienia w Politechnice Krakowskiej pełnił liczne funkcje kierownicze: zastępcy dyrektora Instytutu Technologii Maszyn, kierownika Zakładu Technologii Obróbki i Montażu, prodziekana Wydziału Mechanicznego. Pełnił jednocześnie, zgodnie ze swymi zainteresowaniami dydaktycznymi,

funkcję dyrektora Zakładu Nowych Technik Nauczania, organizując od podstaw tę placówkę.

Podsumowaniem prac w dziedzinie projektowania oprzyrządowania technologicznego jest podręcznik „Projektowanie oprzyrządowania technologicznego” PWN 1976 oraz skrypt uczelniany „Projektowanie procesów technologicznych”, w którym przedstawił nowoczesne, systemowe ujęcie procesu technologicznego.

W 1983 r. otrzymał tytuł profesora nadzwyczajnego i rozpoczął kolejny etap swej działalności naukowo-dydaktycznej. Charakteryzuje się ona skierowaniem zainteresowań na automatyzację procesu technologicznego oraz intensywną działalnością publikacyjną. Znaczącym osiągnięciem Profesora Andrzeja Samka jest zorganizowanie i uruchomienie w 1987 r. nowego kierunku studiów „automatyka i robotyka” na Wydziale Mechanicznym Politechniki Krakowskiej. Kierunek ten jest prowadzony od roku akademickiego 1987/88 i cieszy się dużym zainteresowaniem kandydatów na studia. W całym okresie swojej pracy w Politechnice Krakowskiej Profesor prowadził ożywioną działalność dydaktyczną nie tylko w zakresie technologii maszyn, ale także w dziedzinach interdyscyplinarnych. Jest promotorem sześciu przewodów doktorskich.

W 1991r. został powołany na stanowisko profesora zwyczajnego. Zainteresowania bioniką wzbogaciły jego działalność w zakresie robotyki. Ich efektem jest między innymi wniosek patentowy na konstrukcję robota przemieszczającego się wewnątrz rur. Robot został zaprojektowany i wykonany pod kierunkiem Profesora w ITM i AP. Profesor Andrzej Samek opublikował 4 monografie i około 90 referatów w czasopismach naukowych oraz w zbiorach materiałów konferencyjnych, krajowych i zagranicznych. W 1994 r. przeszedł na emeryturę, nadal jednak pracuje na uczelni prowadząc wykłady z bioniki.

Oprócz zainteresowań zawodowych Profesor Andrzej Samek posiada duże osiągnięcia w zakresie popularyzacji nauk przyrodniczych. Jest znanym kolekcjonerem muszli morskich, członkiem Polskiego Towarzystwa Malakologicznego. Z ważniejszych książek można wymienić „Świat muszli” (Wyd. Morskie 1976) oraz „Historia naturalna” (KAW 1994),

a także liczne artykuły w prasie popularno-naukowej. Od wielu lat aktywnie działa w Aeroklubie Krakowskim, obecnie pełni funkcję prezesa.

W czasie trwania konferencji „Systemy oprzyrządowania w budowie maszyn i projektowania procesów technologicznych SOP'2000” w Galerii Sztuki PK przy ulicy Kanoniczej 1 odbyło się uroczyste spotkanie z okazji 50-lecia pracy naukowej i twórczej Profesora Andrzeja Samka.

Spotkanie połączone było z wernisażem okolicznościowej wystawy „Niecodzienne pasje technologa”, poświęconej pozazawodowej twórczości Profesora.

Na wystawie pokazano ok. 180 jego portretów muszli wykonanych techniką gwaszu oraz książki popularyzujące nauki przyrodnicze. Były także wydawnictwa modelarskie projektowanych od wielu lat modeli kartonowych statków i okrętów. Uroczystość uświetnił swą obecnością J.M. Rektor Politechniki Krakowskiej prof. zw. dr hab. inż. Kazimierz Flaga. Okolicznościową laudację wygłosił prof. dr inż. Henryk Żebrowski z Politechniki Wrocławskiej. Wśród składających życzenia znaleźli się przedstawiciele wyższych uczelni technicznych, PKN, przyjaciele i koledzy a także przedstawiciele Aeroklubu Krakowskiego, którego prezesem jest aktualnie Jubilat. Z okazji wystawy wydany został folder z kolorowymi reprodukcjami muszli.

Fot. J. Zych

Kolegium Redakcyjne, realizując deklarację złożoną Panu prof. zw. dr hab. inż. Romanowi Ciesielskiemu, zamieszcza poniżej informacje o wydarzeniach z wcześniejszego okresu:

- W dniach 17 – 19 maja 2000 roku w Krakowie w Domu Technika odbyła się kolejna V Ogólnopolska Konferencja Naukowo-Techniczna REW-INŻ.'2000. Została zorganizowana przez Komisję Budownictwa PAN Oddział w Krakowie, Krakowski Oddział PZITB i Wydział Inżynierii Lądowej Politechniki Krakowskiej, przy współudziale Społecznego Komitetu Odnowy Zabytków Krakowa i nawiązywała do tradycji poprzednich czterech konferencji naukowo-technicznych, które odbyły się w Krakowie w latach 1980, 1986, 1990 i 1998. Patronat nad obecną konferencją objął Wojewoda Małopolski dr inż. Ryszard Masłowski. Podstawowym celem konferencji było przedstawienie i przedyskutowanie wyników prac naukowo-badawczych oraz praktycznych doświadczeń związanych z odnową zasobów budownictwa w zespołach zabytkowych miast. Problematyka ta, niezależnie od wielu zmian ustrojowych i gospodarczych w Polsce, zachowuje swą aktualność.

- **Dr inż. Piotr Gwoździwicz** uzyskał nagrodę MSWiA za pracę doktorską nt. „Time analysis of prestressed concrete structures with accounting for bending and shear effects”; promotorami pracy byli prof. zw. dr hab. inż. Krzysztof Dyduch i prof. Alain Vergne.

- **Mgr inż. Sylwia Schoenowitz** uzyskała nagrodę MSWiA za pracę dyplomową nt.: „Algorytmizacja obliczeń stanów granicznych nośności i użyteczności przekrojów żelbetowych według PN-B-03264:1999”; promotorem pracy był prof. zw. dr hab. inż. Krzysztof Dyduch.

- Pod patronatem SITK odbył się kolejny konkurs na najlepsze prace dyplomowe z dziedziny transportu i budownictwa komunikacyjnego obronione w 1999 roku. Wśród nagrodzonych znalazło się pięć prac prowadzonych w Politechnice Krakowskiej: I nagroda – **Honorata Kubica** i **Rafał Radzio**, II nagroda – **Agnieszka Błyskał**, III nagroda – **Grzegorz Skalski**. Wyróżnienia: **Robert Boba** oraz **Grzegorz Schmidt**.

- Pod patronatem PZITB oddział w Krakowie odbył się kolejny konkurs im. prof. I. Stella-Sawickiego na najlepsze prace dyplomowe obronione na Wydziale Inżynierii Lądowej Politechniki Krakowskiej w 1999 r. Nagrodę przyznano mgr inż., **Januszowi Jasicy** i mgr inż. **Wojciechowi Majdysiowi**; wyróżnienie otrzymała mgr inż. **Sylwia Schoenowitz**.

Informację przygotowano na podstawie „Łądownca” nr VII (IX)/2000.

WYSTĄPIENIA PRZEDSTAWICIELI STUDENTÓW PK W CZASIE INAUGURACJI ROKU AKADEMICKIEGO 2000/2001

PAWEŁ PAWŁOWSKI
przedstawiciel organizacji studenckich

*Magnificencjo Rektorze,
Dostojni Goście,
Koleżanki i Koledzy*

W imieniu organizacji studenckich działających w Politechnice Krakowskiej, przypadł mi zaszczyt przekazania kilku słów na otwarciu nowego roku akademickiego.

Fot. J. Zych

Pragnę serdecznie powitać studentów pierwszego roku, dla których ta uroczystość ma wyjątkowe znaczenie.

Koleżanki i Koledzy, wchodzicie w nowy etap życia. Od Was przede wszystkim zależy, jak będą wyglądały Wasze studia, bo studiowanie to nie tylko nauka, studiowanie to styl życia. Studiowanie to umiejętność podejmowania decyzji, od których będzie zależała Wasza przyszłość. Studiowanie to także przyjemność. To możliwość korzystania

z bogatej oferty kulturalnej Krakowa. To czas zawierania nowych znajomości na uczelni i w domach studenckich.

Na Politechnice Krakowskiej działa wiele organizacji studenckich, które nie tylko dbają o interesy studentów, ale i współtworzą ich życie kulturalne. W ubiegłym roku odbył się już 38 pieszy rajd Politechniki Krakowskiej, którego organizatorem jest Uczelniana Rada Samorządu Studentów. Co roku czynnie uczestniczymy w krakowskich Juwenaliach, biorąc udział w prezentacjach uczelni i pochodzie. Wybieramy Najmilszą Studentkę PK, która reprezentuje naszą uczelnię na wyborach Najmilszej Studentki Krakowa. Do tradycji naszej uczelni należą także Czyżynalia, w czasie których odbywają się koncerty, zawody sportowe i konkursy.

Współorganizatorem tych wszystkich imprez jest Studenckie Centrum Radiowe „Nowinki”, którego mam przyjemność być pracownikiem. Naszych programów mogą słuchać wszyscy mieszkańcy domów studenckich Politechniki Krakowskiej. W blokach programowych prezentujemy muzykę i słuchowiska tworzone przez studentów, nowości fonograficzne oraz muzykę, która rzadko gości na antenach komercyjnych rozgłośni, a ma wielu zwolenników wśród naszych słuchaczy. W Codziennym Magazynie Informacyjnym informujemy o wydarzeniach kulturalnych w Krakowie, repertuarach kin, teatrów i klubów studenckich. Staramy się również na bieżąco poruszać tematy dotyczące życia na uczelni i w domach studenckich. Wspomagamy sprzętem nagłośnieniowym uczelniane imprezy – jedną z nich jest „Bieg Kościuszkowski” organizowany przez AZS, na który przyjeżdżają reprezentacje studentów z całego kraju. Szaleta odbywa się 24 marca, w rocznicę złożenia przysięgi na Rynku krakowskim przez patrona naszej uczelni, Tadeusza Kościuszkę.

Ponadto na Politechnice istnieją organizacje: Niezależne Zrzeszenie Studentów oraz Zrzeszenie Studentów Polskich, które zapraszają Was do współdziałania. Możliwość rozwoju artystycznego, a także licznych wyjazdów zagranicznych zapewnia chór Cantata, również działający na naszej uczelni.

Kończąc, chciałbym życzyć Wam wielu sukcesów, dobrej współpracy z gronem pedagogicznym, satysfakcji z wybranej drogi kształcenia oraz czynnego włączenia się w życie studenckiej społeczności.

DARIUSZ PYKO **Przedstawiciel AZS PK**

**Magnificencjo Rektorze,
Szanowni Goście,
Koleżanki i Koledzy**

W pierwszych słowach pragnę podziękować Jego Magnificencji za możliwość przedstawienia Akademickiego Związku Sportowego Politechniki Krakowskiej w dniu, kiedy na uczelniach wyższych w całym kraju rozbrzmiewają słowa pieśni „Gaudeamus...”

Dla wielu ludzi sport kojarzy się tylko z gwiazdami z pierwszych stron gazet. Robert Korzeniowski, Renata Mauer i jeszcze kilkadziesiąt innych dostarczają nam wzruszeń, emocji ... . Dzięki nim słyszymy Mazurka Dąbrowskiego, zaciskamy do krwi kciuki, ocieramy łzy wzruszeń po ich zwycięstwie.

Sportowcy uczelnianych AZS-ów sporadycznie trafiają na pierwsze strony gazet, bo AZS to przede wszystkim klub dla sportowców tworzących prawdziwą podstawę sportu. Właśnie na nich opiera się cały system uczelnianego sportu.

Rok 2001 będzie dla Klubu Uczelnianego AZS Politechniki Krakowskiej rokiem szczególnym. 50 lat obecności naszego klubu oraz Studium WFiS w murach krakowskiej Politechniki zamyka pewien etap historii uczelnianego sportu.

Cele Akademickiego Związku Sportowego od początku jego powstania były zbieżne z zadaniami, jakie stawiało sobie szkolnictwo akademickie w kształceniu i wychowaniu młodego pokolenia. Hasło „w młodym ciele młody duch” brzmi może nieco patetycznie, ale idea wychowania fizycznego to nic innego jak troska o równomierny rozwój fizyczny, umysłowy i psychiczny.

Chcemy dążyć do tego, aby nasz sport akademicki był jednoznacznie identyfikowany z uczelnią. Ma to ogromne znaczenie i działa w obydwie strony. Na pewno organizacja imprez o charakterze ogólnopolskim, jak chociażby jubileuszowy w 2001 roku 25 uliczny Bieg Sztafetowy Szlakiem Pomników Pamięci Tadeusza Kościuszki, jest doskonałą wizytówką krakowskiej Politechniki na forum ogólnopolskim. Rozgrywane na przełomie marca i kwietnia w Zakopanem, na stokach Kasprowego Wierchu mistrzostwa Politechniki w narciarstwie alpejskim czy na stałe wpisane w karty uczelnianego sportowego święta akademicki turniej basketu mieszanego to tylko te najważniejsze imprezy spośród 15 organizowanych przez klub uczelniany AZS.

Na trwałe z tradycją aktywnego wypoczynku studentów Politechniki Krakowskiej związany jest obchodzący w tym roku jubileusz 30-lecia Ośrodek Żeglarski w Żywcu, gdzie co roku odbywają się regaty o puchar JM Rektora Politechniki Krakowskiej.

Koleżanki i Koledzy

Politechnika dysponuje najnowszą i poszerzającą się ciągle bazą sportową. Przez lata Studium WFiS dysponowało tylko salką gimnastyczną. Dziś hala, na której się znajdujemy, w ciągu całego tygodnia tętni sportowym życiem 40 sekcji (począwszy od piłki nożnej poprzez koszykówkę, siatkówkę, narciarstwo, lekkoatletykę, a na aerobiku czy sekcji rowerowej kończąc). Nasze sekcje mają charakter wyczynowy, masowy, nad którymi pieczę sprawują wykwalifikowani trenerzy Studium WFiS. Szczegółowe informacje można uzyskać w siedzibie klubu w hali sportowej przy ul. Kamiennej 17.

Zapraszam serdecznie do udziału w życiu sportowym Politechniki, a także na jubileuszowe obchody 50-lecia Klubu Uczelnianego AZS Politechniki Krakowskiej.

Kinga Ochalek, Paweł Starck

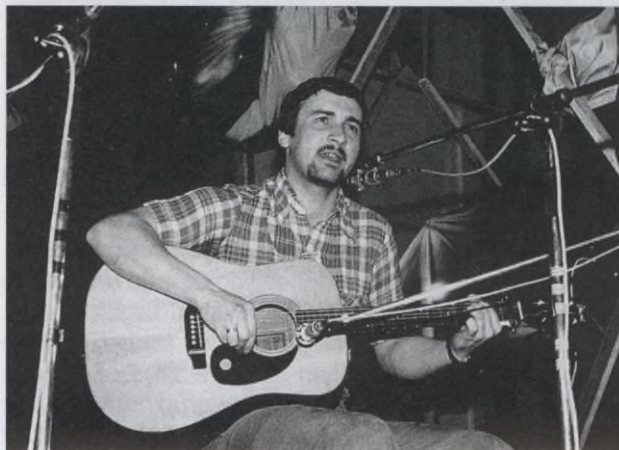
50 LAT ZRZESZENIA STUDENTÓW POLSKICH - część I

Tekst tej części artykułu oparty jest o relacje starszych kolegów – obecnie nauczycieli akademickich, którzy pamiętają ZSP na Politechnice Krakowskiej z czasów naszych rodziców.

Zrzeszenie Studentów Polskich zostało powołane w Warszawie na I Kongresie w kwietniu 1950 roku i wkrótce utworzono Radę Okręgową ZSP w Krakowie, a następnie powstawały Rady Uczelniane, w tym na Politechnice Krakowskiej. Te ostatnie przejmowały kompetencje m.in. Bratnich Pomocy. Już po roku swojego istnienia, ZSP w Krakowie skupiało ponad 50% studentów naszego miasta. Stało się autentyczną, masową organizacją studencką obejmującą w swym programie całokształt problemów młodzieży studiującej w czasach trudnych dla Polski, a tym samym dla młodych. Zgodnie z uchwałą I Kongresu zadaniem Zrzeszenia było „obudzenie twórczej inicjatywy tysięcy nowych studentów, bez różnicy wiary, pochodzenia społecznego i poglądów politycznych”.

Już pod koniec lat pięćdziesiątych na Politechnice Krakowskiej zrzeszonych było ponad 80% wszystkich studentów, a w „najlepszych” czasach ok. 95%. Można więc stwierdzić, że ZSP stało się powszechną organizacją studencką i dla studentów. Zatem spełniało od początku rolę studenckiego związku zawodowego. „Starzy ZSP-owcy” uznają, że praca społeczna w Zrzeszeniu była dla nich dobrą szkołą życia. Ponadto w Radach Wydziałowych, Uczelnianej, Okręgowej (Rynek Główny 8) czy Naczelnej (Warszawa, Ordynacka 9) można było „nauczyć się” prawa, rachunkowości, zarządzania zespołami ludzkimi, promocji. Można było zdobywać wiele innych umiejętności, tak potrzebnych w życiu zawodowym inżyniera. Wydaje się, że dzisiaj można by to nazwać *fakultetem z zarządzania i marketingu*.

Przez całe lata działalność ZSP była wszechstronna. Dawała możliwość sprawdzania się w społecznej aktywności każdemu studentowi według jego zainteresowań, pasji... Była to więc organizacja dla chcących pogłębiać wiedzę, uprawiać sporty, wędrować, poznawać świat, lubiących śpiewać, występować w teatrze itp.

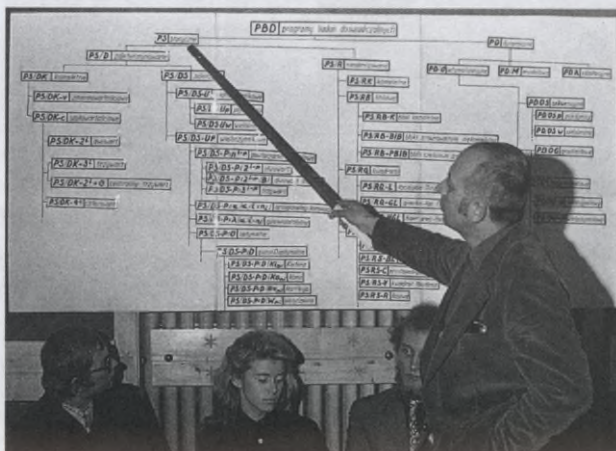
Fot. A. Wiśniewski

W Radzie Uczelnianej ZSP PK i odpowiednio w radach wydziałowych funkcjonowało kilka komisji.

Komisje nauki współdziałały ze studenckim ruchem kół naukowych, pośredniczyły pomiędzy studentami a kadrą nauczającą rozwiązując problemy dydaktyczne, inicjowały wydawanie skryptów, ich kolportaż, współorganizowały przebieg sesji itp. I tak, studencki ruch naukowy na politechnice sięgał do wszystkich niemal instytutów. Praca studentów podczas całego roku akademickiego owocowała uczestnictwem w studenckich obozach naukowych,

Fot. A. Kądziołka

Fot. z archiwum R. Moszumanskiego

a także w praktykach odbywanych najczęściej w Jugosławii (swoiste wtedy okno na świat). Dobrą markę zdobyła sobie Akcja Przemysł, która obejmowała niemal wszystkie rodzaje działalności RU.

Komisja Kultury opiekowała się klubem studenckim i jego programem artystycznym, organizowała imprezy kulturalne, prelekcje, odczyty i spotkania ze znanymi postaciami. Studencki ruch kulturalny ogniskował się w klubie Politechniki na Bydgoskiej pomiędzy blokiem B i C, a po rozbudowie również A i B. Znane w środowisku studenckim stały się: zespół tańca towarzyskiego *Bawinek*, zespół pieśni i tańca narodowego *Amarant*, grupa muzyczna *Zachodnia Ukraina*. Istniało również wiele innych grup twórczych. Organizowano bale wydziałowe i centralny Bal Politechniki, najczęściej w Kopalni Soli w Wieliczce. W Juwenaliach brała udział większość studentów. Sławę zdobyło Studenckie Radio Politechniki Krakowskiej *Nowinki* i *SAF* – Studencka Agencja Fotograficzna. Wydarzeniem było również wydawanie czasopisma studenckiego *PeKa*.

Zrzeszenie umożliwiało studentom nie tylko rozwijanie zainteresowań naukowych, ale również wypoczynek. Komisje Sportu i Turystyki organizowały podczas roku akademickiego zjazdy i rajdy. Przykładowo słynny był w całym kraju Rajd Politechniki Krakowskiej, na który przyjeżdżały grupy turystyczne z Gdańska, Poznania, Wrocławia i z wielu uczelni Krakowa; na kilkudziesięciu trasach wędrowało wówczas przez parę dni kilka tysięcy studentów.

Fot. SAF

Zakończenie rajdu było zawsze wydarzeniem dla miasteczka, w którym się odbywało. Pociąg rajdowy przywoził uczestników do Krakowa. Formował się pochód pod *Adasia*, „który zdziwiony wysłuchiwał lwowskich piosenek”. Potem wiara ruszała dziarsko Karmelicką, Lea vel Dzierżyńskiego do akademików na Bydgoską.

Warto wspomnieć, że podczas wakacji studenci korzystali z niezliczonej ilości obozów wędrownych, pobytowo-wędrownych i pobytowych na terenie całej Polski i w krajach ościennych. Życiem tętniły przez dwa i pół miesiąca ośrodki Politechniki Krakowskiej w Szczawie nad Głębieńcem i w Pieszku nad Rosiem. Swoje imprezy organizowały kluby specjali-

Fot. z archiwum R. Moszumiańskiego

styczne – motorowodny i jachtowy. W Radzie Uczelnianej ZSP działał punkt studenckiego biura turystycznego *Almatur*, a współpraca z Klubem AZS i Kołem PTTK nr 9 miała cechy partnerstwa w najlepszym znaczeniu tego słowa.

Istniejące Komisje Ekonomiczne ZSP zajmowały się problemami bytowymi i socjalnymi studentów. Uczestniczyły w rozdziale stypendiów, zapomóg, miejsc w domach studenckich, pełniły pieczę nad prawidłowym funkcjonowaniem stołówki studenckiej.

Na szczególną uwagę zasługują „prace dla Żaka”. Zrzeszenie pozyskiwało zamówienia na różnego rodzaju prace, zwłaszcza porządkowe lub transportowe i oferowało je zainteresowanym studentom. Większość studentów nie mogła o sobie powiedzieć, że „im się przelewa”. Działalność ta przybrała formę instytucjonalną w postaci Studenckiej Spółdzielni Pracy *Zaczek* mieszczącej się przy ul. Bydgoskiej. W zakresie jej działalności podejmowane były prace specjalistyczne, a ich ramy organizacyjne tworzyła Pracownia Studentów Architektury przy ulicy Filipa, która świadczyła nawet usługi dla odbiorców zagranicznych.

Wiosną 1973 roku nad ZSP zaczęły gromadzić się chmury i jesienią ruch studencki stanął przed alternatywą: samouniastwienie lub przyjęcie niechcianego szyldu. Wybrano to drugie, choć z ciężkim sercem i życie potoczyło się dalej. Studenci Politechniki nadal studiowali, wypoczywali, bawili się nie mieszając się do polityki. Biuro Rady Uczelnianej tętniło życiem – to wymusiło potrzebę podzielenia lokalu w poziomie i utworzenia antresoli. Każdy z wydziałów miał oczywiście również swój mały lokal, gdzie biurka stały jedno przy drugim.

Działalność rozpoczął NZS – Niezależne Zrzeszenie Studentów, które korzystało z bazy SZSP jak ze swojej własnej. Zawieszenie na kilka lat studenckiej działalności społecznej przyniosło *grudzień'81*. Reaktywowanie Zrzeszenia Studentów Polskich, dzisiaj, jako organizacji apolitycznej, nastąpiło ponad dziesięć lat temu, ale o tym napiszemy w II części artykułu.

Jan Kurek

OBÓZ NAUKOWY SKN BUDOWNICTWA WA PK – BUKOWINA 2000

Tegoroczny letni obóz Studenckiego Koła Naukowego Budownictwa działającego przy Instytucie Architektury i Planowania Wsi WAPK został zorganizowany na terenie ukraińskiej Bukowiny. Bazą była, dzięki bezinteresownej pomocy i życzliwości jej dyrektorki, szkoła średnia w miejscowości Rewakowce – ok. 20 km od Czerniowiec.

Księstwo Bukowińskie jeszcze sto lat temu należało do związku krajów austriackich i, jak podaje „Przewodnik po Galicyi” dra M. Orłowicza, zamieszkiwane było przez Rusinów, Rumunów, Żydów, Polaków, Niemców, Węgrów i Lipowanów. Polacy byli tu ludnością napływową, a początki osadnictwa sięgały czasów Kazimierza Wielkiego, by w czasach Jagiellonów mieć swoje apogeum – stąd też ówczesna nazwa Bukowiny – Kresy Jagiellońskie. Obecnie Ukraina (północna) część Bukowiny ze stolicą w Czerniowcach sięga rzek Czeremosz i Prut. Część południowa, z Seretem, Radowcami i Suczawą, znajduje się dziś w granicach Rumunii.

Uczestnicy obozu

W wyprawie naukowej Koła wzięło udział 10 studentów I i II roku Wydziału Architektury. Dzięki środkom finansowym pozyskanym od rektorów PK, dziekana WA, dyrektora macierzystego Instytutu, a także od pełnomocnika rządu ds. polskiego dziedzictwa kulturowego za granicą i sponsora – firmy „Silikaty Ludynia”, możliwe było pełne zrealizowanie zamierzeń badawczych i dokumentacyjnych. Udostępniony przez PK mikrobüs bardzo ułatwiał penetrację terenu w trakcie 2-tygodniowego wyjazdu. Możliwe więc było zbadanie stanu architektury drewnianej – zwłaszcza cerkiewnej – czerniowieckiej *obłasti* oraz w części *Huculsczyzny* i *Podola*, odwiedzenie dawnych polskich miejscowości jak: Kołomyja, Gwoździec, Zaleszczyki, Czortków, Jaremcze oraz fortec w Chocimiu i Kamieńcu Podolskim, a nawet dotarcie do Suczawy na terenie Rumunii. Ponadto kilkakrot-

nie odwiedzaliśmy Czerniowce posiadające bogatą zabytkową architekturę murowaną oraz ciekawe muzeum na otwartym powietrzu – czyli skansen regionalnej architektury drewnianej.

Kamieniec Podolski

Chocim

Szczegółowymi badaniami objęto zabytkowe drewniane cerkwie i dzwonnice w ok. 30 miejscowościach, dla których opracowane zostały podstawowe oraz skrócone pomiary inwentaryzacyjne. Bardzo poważną część dokumentacji stanowi ok. 500 fotografii form, konstrukcji i detali architektonicznych badanych obiektów. Ponadto uczestnicy obozu wolny czas poświęcali na bardziej już swobodne prace rysunkowe i malarskie. Dorobek wyjazdu zaprezentowany zostanie na, zaplanowanej na grudzień, wystawie w galerii ukraińskiej Fundacji Świętego Włodzimierza w Krakowie oraz w specjalnym wydawnictwie. Można się także spodziewać, że podobnie jak w latach ubiegłych problematyka cerkiewna przedstawiona zostanie na przyszłorocznej, uczelnianej sesji Studenckich Kół Naukowych.

Rohatyn,
cerkiew z 1598 r.

Petraszówka,
cerkiew z 1702 r.

Architektura drewniana nie zawsze ma szansę dłuższego przetrwania. W ostatnich latach drewniane cerkwie są „wypierane” przez budowle murowane – obiekty drewniane, w najlepszym wypadku, są „wzbogacane” o nowe boazerie oraz pokrywane (ściany i dachy) blachą stalową, a nawet aluminiową! Z tego względu podjęte badania mają bardzo dużą wagę i powinny być kontynuowane także w najbliższych latach.

Prezydium RZ NSZZ „Solidarność”:

Marek Bielczyk, Ludwik Byszewski, Elżbieta Chrzanowska, Marian Mikołajek, Beata Nawrot, Marta Niemiec, Agnieszka Sadowska, Elżbieta Węclawowicz-Bilska, Czesław Wilczyński, Janusz Zajęcki

XX LAT „SOLIDARNOŚCI” – część I

Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność” powstał w sierpniu 1980 roku jako antykomunistyczny ruch społeczny stawiający sobie za cel suwerenność i niepodległość państwa polskiego, zbudowanego na zasadach demokratycznych oraz ochronę wolności człowieka. Oprócz wymienionych wyżej celów narodowych i społecznych NSZZ „Solidarność” jako związek zawodowy, od początku swego działania, stawia sobie jako podstawowe zadanie ochronę interesów pracowników, a więc działanie na rzecz podnoszenia jakości i poziomu materialnego ich życia. W zakresie praw których obronę zakłada Statut i Program NSZZ „Solidarność” mieszczą się postanowienia Europejskiej Karty Społecznej (European Social Charter) przyjętej 12.10.1961 roku przez Radę Europy i uzupełnionej protokołem dodatkowym z 5.05.1988 roku.

Podstawą ustalania strategii i taktyki NSZZ „Solidarność” była i jest społeczna nauka Kościoła. Oznacza to, że relacje między pracownikami a pracodawcami mogą i powinny mieć charakter partnerski, określony wspólnotą podstawowego dobra, jakim jest pomyślny rozwój zakładu pracy. Źródłem konfliktów między pracownikami a pracodawcą nie jest sprzeczność interesów lecz sposób rozumienia wspólnego celu i wybór środków prowadzących do jego osiągnięcia. Celem NSZZ „Solidarność” jest wypracowanie i upowszechnienie takich mechanizmów regulujących kontakty między związkami zawodowymi, pracodawcą i państwem, które zagwa-

rantują poszanowanie interesów stron, co tworzy warunki do rozwoju gospodarczego. Według słów Ojca Świętego Jana Pawła II zapewnienie podmiotowości społeczeństwa nastąpi wówczas „gdy każdy na podstawie swej pracy będzie mógł uważać siebie równocześnie za współgospodarza wielkiego warsztatu pracy przy którym pracuje wraz ze wszystkimi” (Encyklika „Laborem exercens”, 14).

Początek działalności

Kraków należał do tych miast, które bardzo późno zrozumiały potrzebę udzielenia poparcia dla strajkujących załóg Wybrzeża. Osobami, które usiłowały stworzyć bank informacji i organizować pomoc strajkującym, byli działacze Studenckiego Komitetu Solidarności oraz nieliczni pracownicy HiL.

15-go września 1980 roku powołany został Międzyzakładowy Komitet Założycielski NSZZ „Solidarność”. Zadaniem jego była pomoc w tworzeniu Związku. Zarząd – ludzie, którzy podjęli trud tworzenia organizacji, pozbawieni byli jakichkolwiek środków. Rozpoczęła się, w atmosferze stale utrzymującego się zagrożenia, pełna wyrzeczeń praca, mająca na celu rozwój organizacji we wszystkich zakładach, instytucjach oraz doprowadzenie do pierwszych, demokratycznych wyborów w Związku.

NSZZ „Solidarność” powstał w Politechnice Krakowskiej w ramach ogólnokrajowego zrywu solidarnościowego we wrześniu 1980 roku. Zaczęły wówczas powstawać koła związkowe na wydziałach i w instytutach uczelni – pierwsze 14 września na Wydziale Inżynierii Sanitarnej i Wodnej.

Już 29 września ukonstytuował się Uczelniany Komitet Założycielski NSZZ „Solidarność” PK w składzie: przewodniczący **Wiktor Gogoliński**; dwóch wiceprzewodniczących: Jacek Skrzypek i Janusz Zajęcki oraz członkowie – przewodniczący komitetów wydziałowych i innych jednostek organizacyjnych. W początkach października zarejestrowano w Międzyzakładowym Komitecie Założycielskim Uczelnianą Komisję Zakładową PK. 15 października 1980 roku zawarte zostało porozumienie z rektorem PK w sprawie zasad i warunków współdziałania NSZZ „Solidarność” z władzami uczelni i uczestnictwa przedstawicieli Związku w ciałach kolegialnych.

Pierwsze Walne Zebranie Delegatów NSZZ „Solidarność” w PK odbyło się 13 grudnia 1980 roku. Przyjęto sprawozdanie Uczelnianego Komitetu Założycielskiego, określono strukturę Organizacji Zakładowej, wybrano przewodniczącą Komisji Zakła-

dowej w osobie Wiktora Gogolińskiego, i członków Komisji Zakładowej oraz Komisji Rewizyjnej. Została także uchwalona Deklaracja Programowa.

Drugie Nadzwyczajne Walne Zebranie Delegatów NSZZ „Solidarność” PK 16 maja 1981 roku na przewodniczącego Komisji Zakładowej wybrało Jaka Skrzypka.

W okresie od pierwszego Walnego Zebrania Delegatów do stanu wojennego, „Solidarność” PK prowadziła bardzo aktywną i zakrojoną na szeroką skalę działalność związkową oraz społeczną, występując w obronie praw pracowniczych i obywatelskich. Intensywnie działały między innymi sekcje: programowa, interwencji oraz informacji, która wydawała początkowo pismo DdJ, a później biuletyn informacyjny.

12 grudnia 1981 roku odbywała się w Politechnice Krakowskiej pierwsza tura trzeciego Walnego Zebrania Delegatów NSZZ „Solidarność”. Przedstawiono wtedy szeroko zarysowany projekt Programu Działania Organizacji Zakładowej. Nie dokończono jednak dyskusji programowej...

Okres działalności niejawnej

W nocy z 12/13 grudnia działalność Związku została brutalnie przerwana przez wprowadzenie w naszym Kraju stanu wojennego i związaną z tym delegalizację NSZZ „Solidarność”. W tej nowej sytuacji politycznej, 14.12.1981 odbyło się posiedzenie Komisji Zakładowej poświęcone likwidacji sekretariatu KZ, ukryciu materiałów związkowych oraz podjęciu decyzji o przejściu do działalności podziemnej. Kierowanie Związkiem na Politechnice przekazano Komisji Rewizyjnej.

Członkowie NSZZ „Solidarność” PK w pierwszych dniach stanu wojennego aktywnie wspierali zakłady pracy, które przystąpiły do strajków okupacyjnych. Prowadzono nasiloną działalność organizacyjną, zorganizowano sieć informacyjną obejmującą nie tylko Politechnikę Krakowską, ale także przekazywano informacje do wytypowanych zakładów pracy. Niesiono pomoc rodzinom internowanych i więzionych działaczy związkowych. Prowadzono dystrybucję darów zagranicznych w parafii w Bieńczycach. Podejmowano interwencje w sprawie aresztowanych studentów.

Przełomowym wydarzeniem dla działalności Związku w uczelni było zebranie przedstawicieli kół z różnych wydziałów i jednostek PK w budynku parafialnym Kościoła św. Mikołaja przy ul. Kopernika. Powołano wtedy zespół koordynacyjny, który organizował i kierował działaniem NSZZ „Solidarność” w Politechnice. Zespołem kierował Zenon Waszczyszyn, zastępcą był Jan Grabacki. W skład zespołu wchodził (wymienieni w porządku alfabetycznym): Leszek Demkowicz, Ludwik Górski, Wiesław Głos, Jan Grabacki, Stanisław Karczmarczyk, Irena Ła-

zarska, Henryk Pachla, Andrzej Potocki, Jan Radzickowski, Andrzej Romaniszyn, Marek Stodulski, Bożena Suchanek, Andrzej Tomana, Zenon Waszczyszyn, Hanna Witkowska, Czesław Wilczyński, Adam Wołoszyn, Piotr Wzorek, Janusz Zajęcki, Jadwiga Zborowska, Leszek Zieliński.

Członkowie Związku bardzo aktywnie włączyli się w wybory Romana Ciesielskiego do Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego. Roman Ciesielski został przewodniczącym Rady.

Zorganizowanie pieszej pielgrzymki do Rzymu w 1983 roku zaowocowało stałą współpracą z ks. Kazimierzem Janczarem z Mistrzejowic.

Od 1984 roku rozpoczęły się regularne spotkania Zespołu Koordynacyjnego w budynku parafialnym Kościoła św. Floriana przy ul. Warszawskiej. Tam też została utworzona Wspólnota Politechniki Krakowskiej, która między innymi organizowała spotkania dyskusyjne z udziałem wybitnych przedstawicieli świata kultury, polityki, nauki.

W roku 1985 powstała Krakowska Wspólnota Akademicka, która między innymi dzięki życzliwej opiece OO. Misjonarzy przy kościele pod wezwaniem Matki Boskiej z Lourdes, rozwinęła bogatą działalność kulturalną i oświatową. Dyskusje, spotkania ze znanymi twórcami, wystawy, filmy wideo, wreszcie cykle wykładów na temat politologii, historii najnowszej, literatury emigracyjnej, problemów ekologii i ochrony zdrowia, astrofizyki i kosmologii gromadziły setki słuchaczy. Przewodniczącym Rady Społecznej KWA był Zenon Waszczyszyn, a w Zespole Wykonawczym Politechnikę reprezentował Jan Grabacki.

W Ogólnopolskiej Komisji Porozumiewawczej Nauki reprezentował nas Ludwik Górski.

Działalność związkowa nabierała coraz większego rozmachu, intensyfikowały się kontakty z działającymi i powstającymi na nowo ogniwami struktur „Solidarności” zarówno w Krakowie, jak i w innych miastach Polski.

W październiku 1988 roku powstał Komitet przygotowujący powrót do jawnej działalności NSZZ „Solidarność” w PK, który na początku 1989 przekształcił się w Tymczasową Komisję Zakładową NSZZ „Solidarność”.

23 maja 1989 roku odbyło się Walne Zebranie Delegatów NSZZ „Solidarność” Politechniki Krakowskiej, potraktowane jako II tura przerwane zebranie z 12 grudnia 1981 roku. Jawna Organizacja Zakładowa NSZZ „Solidarność” Politechniki Krakowskiej skupiła w swych szeregach znaczną część pracowników uczelni.

Od tego czasu Związek działa zgodnie z ustawą o związkach zawodowych i własnym statutem. Odnowiono porozumienie z władzami uczelni zawarte w roku 1980. Obecnie trwa piąta kadencja Komisji Zakładowej Związku.

Lidia Derfert-Wolf, Marek M. Górski

BIBLIOTEKARZE W KRAINIE KANGURÓW

Sprawozdanie z XXI konferencji IATUL
3 - 7 lipca 2000 r., Brisbane, Australia

XXI Konferencja IATUL (International Association of Technological University Libraries)¹ po raz pierwszy w ponad czterdziestoletniej historii tej organizacji odbyła się w Australii. Miejscem spotkania była stolica stanu Queensland – Brisbane, miasto położone na wschodnim wybrzeżu Australii, około 1000 km na północ od Sydney. Tematem konferencji były: „**Virtual Libraries: Virtual Communities**”.

Sam przelot na piąty kontynent był bardzo nużący – prawie 30 godzin lotu z przesiadką w Amsterdamie i krótką przerwą w Singapurze. Szkoda, że jego większa część odbywała się w nocy, bowiem biorąc pod uwagę, że trasa przelotu przebiegała wzdłuż Himalajów, widoki mogły być wspaniałe.

Sydney powitało nas wszechobecną olimpiadą, i chociaż spędziliśmy tam zaledwie kilka godzin na lotnisku w oczekiwaniu na połączenie do Brisbane, atmosfera olimpijskiego podekscytowania była bardzo widoczna.

Brisbane jest miastem średniej wielkości z bardzo nowoczesnym centrum, pięknymi parkami i egzotycznymi ogrodami, wspaniałą atmosferą jaką tworzą mieszkańcy, krystalicznie czystym, rześkim powietrzem i bardzo przyjazną dla Europejczyka „zimową” temperaturą ok. 20-25°C. Szczególne wrażenie robi brak korków ulicznych (co jest zasługą znakomitych rozwiązań komunikacyjnych), brak wszędzie zaparkowanych i blokujących ruch samochodów (niemal na każdej ulicy są parkingi podziemne) i przede wszystkim niezwykła czystość miasta, co jest zapewne zasługą jego mieszkańców. Przez miasto wije się rzeka Brisbane, będąc jego atrakcyjną arterią komunikacyjną, z licznymi tramwajami wodnymi, promami, powodując, że miasto jest jakby zwrócone ku rzece i w jej okolicach koncentruje się jego życie. W zakolu rzeki, w sąsiedztwie wspaniałego ogrodu botanicznego, znajduje się Queensland University of Technology (QUT) wraz z biblioteką uniwersytecką – gospodarzem konferencji.

QUT powstał w 1989 roku w wyniku przekształcenia Queensland Institute of Technology (założonego w 1965 roku). Dzisiaj jest wielokampusowym

uniwersytetem oferującym wielorakie możliwości wyboru kierunku kształcenia, jedne z najszerzych w Australii (130 kierunków w 8 dyscyplinach: sztuka, budownictwo i inżynieria środowiska, zarządzanie, edukacja, ochrona zdrowia, informatyka, prawo, nauki ścisłe). QUT jest jednym z największych uniwersytetów Australii. Kształci 30 tys. studentów. Średniej wielkości biblioteka uniwersytecka posiada kolekcję 800 tys. książek, 12 tys. czasopism drukowanych i elektronicznych, praktycznie nieograniczone możliwości dostępu do światowych zasobów informacji.

Z listy uczestników wynika, że w konferencji wzięło udział 188 osób (plus osoby towarzyszące) z 15 krajów: USA, Wielkiej Brytanii, Nowej Zelandii, Szwecji, Finlandii, Belgii, Holandii, Polski, Słowenii, Grecji, Izraela, Arabii Saudyjskiej, Południowej Afryki, Hong-Kongu i oczywiście z Australii. W trakcie 9 sesji wygłoszono 29 referatów, zaprezentowano 6 referatów- posterów, przeprowadzono 2 półtorgodzinne dyskusje panelowe oraz 1 sesję poświęconą prezentacjom sponsorów.

Oficjalne otwarcie konferencji obok wystąpień okolicznościowych przyniosło również formalną zmianę na stanowisku prezydenta IATUL: ustępująca z tej funkcji dr Nancy Fjallbrandt z Chalmers University of Technology (Szwecja) oficjalnie przekazała kierowanie organizacją na ręce Michaela Breaksa z Heriot Watt University w Szkocji..

Konferencja zdominowana była tematyką wirtualizacji szkół wyższych i bibliotek akademickich, rozszerzania usług akademickich o serwisy dostępne w sieci Internet i tym samym poszerzania kręgu odbiorców tych usług. Podejmowano próby odpowiedzi na pytania: jaka będzie struktura organizacyjna nowoczesnego „wirtualnego kampusu”, jakie nowe usługi będzie można oferować i jak w takim środowisku zmieniać się będzie rola i charakter biblioteki? Obok tych „wirtualnych” tematów wiele wystąpień poświęcono zagadnieniu kształcenia studentów i pracowników w zakresie korzystania z informacji oraz współpracy w tej i innych dziedzinach pomiędzy bibliotekarzami a pracownikami dydaktycznymi w uczelniach. Warto zaznaczyć, że w wielu przypadkach były to nie tylko rozważania teoretyczne, ale również prezentacja rozwiązań zastosowanych w praktyce. Pełne teksty wszystkich referatów

¹ Informacje o historii i celach IATUL można przeczytać w artykule M. Marcinek *Informacje i refleksje na temat XX konferencji IATUL*, EBIB z września 1999 r.

zostaną wydane w formie drukowanej oraz ukażą się na stronie QUT pod adresem:
<http://www.lib.qut.edu.au/IATUL/2000/proceedings/>.

Na sesji posterowej zaprezentowano projekty biblioteczne realizowane na różnych kontynentach. Niżej podpisani, na plakacie *"Current state analysis as a stage of strategic planning in the Polish libraries"* przedstawili fragment prac wykonanych w ramach projektu Tempus JEP 13242 i zrealizowanych w bibliotekach Politechniki Krakowskiej i Akademii Techniczno-Rolniczej w Bydgoszczy.

Tradycją konferencji IATUL jest przeznaczenie jednego dnia na zaznajomienie jej uczestników z innymi bibliotekami oraz z historią i kulturą państwa – gospodarza spotkania. W przypadku Australii – kraju ogromnego, o niezwyklej, egzotycznej przyrodzie, przy tym stosunkowo młodego, gospodarze świadomi ogromnych odległości dzielących ciekawe, warte obejrzenia miejsca, postarali się o przygotowanie swego rodzaju Australii w pigułce.

Pierwszym zaprezentowanym miejscem był Griffith University, a konkretnie nowoczesny Logan Campus wraz z biblioteką. Uniwersytet powstał w 1972 roku i obecnie liczy 6 kampusów, gdzie pracuje 2500 osób i studiuje 25 tys. studentów. Logan Campus powstał 1998 roku. Na 21 kursach kształci się w nim 1700 studentów w następujących dziedzinach: biznes, zarządzanie, technika, informatyka, edukacja, sztuka, ochrona zdrowia. W nauczaniu szczególny nacisk kładzie się na elastyczność programów i form nauczania. Niezwykle bogate wyposażenie umożliwia studentom korzystanie z Internetu, kursów via Web, wideokonferencji, dostęp do 230 baz danych i 4500 czasopism elektronicznych, 20 tys. książek i 700 tytułów czasopism. Dużą wagę przywiązuje się do komfortu nauczania i studiowania. Stąd niewielkie, kameralne wręcz, doskonale wyposażone sale wykładowe i ćwiczeniowe, 180 stanowisk do pracy indywidualnej i grupowej, wygodne i funkcjonalne pomieszczenia socjalne dla studentów i pracowników, baseny i miejsca rekreacji na rozległych zielonych wzgórzach z wielkim polem golfowym na czele.

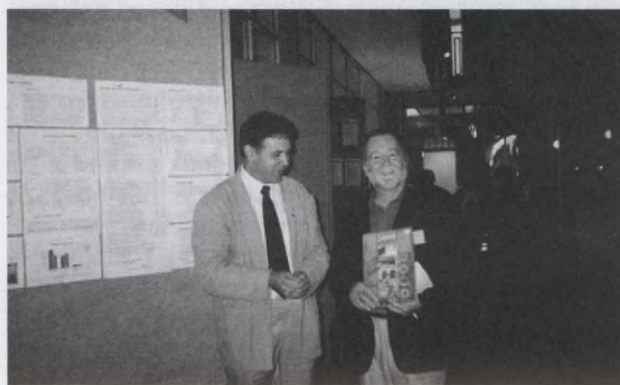
Kolejnym odwiedzionym miejscem był jedyny prywatny uniwersytet w stanie Queensland, otwarty w 1988 roku – Bond University. Jest to niewielki, przepięknie położony wśród piniowych lasów, nad sztucznym jeziorem uniwersytet, kształcący w następujących dziedzinach: biznes, nauki społeczne, prawo, nauki medyczne oraz techniczne. Jego kameralna biblioteka oferuje zbiory zgodne z kierunkiem kształcenia uczelni.

Następnie, po kilkudziesięciu minutach dotarliśmy do Gold Coast. Jak sama nazwa wskazuje „złote wybrzeże” to przede wszystkim wspaniałe, szerokie plaże na Pacyfikiem, o tej porze roku raczej

puste, bowiem, jak twierdzą Australijczycy, zimowa temperatura 20-25°C nie sprzyja plażowaniu i kąpielom (sic!). Dlatego też zapewne gospodarze zamiast na plażę zawieźli uczestników do Currumbin Wildlife Sanctuary, swoistego ogrodu zoologicznego, gdzie zwierzęta typowe dla Australii można obserwować w warunkach zbliżonych do naturalnych. Widok licznych kangurów, koala, strusi emu, kolorowych papug, ibisów, kazuarów sprawił uczestnikom konferencji wiele radości. Jedynie krokodyły zlekceważyły tak niezwykle gości i ukryły się w bagniskach, zaś o ich istnieniu informowały jedynie tablice ostrzegawcze. Uzupełnieniem tych wrażeń był pokaz kilku oryginalnych tańców i pieśni w wykonaniu aborygeńskich artystów. Ostatnie punkty dnia to kilkunastominutowa, i niestety po zachodzie słońca, wizyta na plażach Pacyfiku, krótki postój w Kurrawa Surf Life Savig Club położonym na plaży oraz kolacja w stylu kolonialnym w Southport Golf Club.

Podsumowując nasze wrażenia, można stwierdzić, że XXI konferencja IATUL zarówno pod względem merytorycznym jak i organizacyjnym była przedsięwzięciem w pełni udanym. Gospodarze odnieśli zasłużony sukces. Polska prezentacja miała wielu odbiorców i spotkała się z zainteresowaniem, zaś licznie zadawane pytania sprzyjały wymianie poglądów dotyczących funkcjonowania bibliotek naukowych na świecie.

Lecąc z powrotem do Europy, mając w perspektywie 30 godzin siedzenia w samolocie, obserwowaliśmy suchy, wręcz pustyński Interior, wspominając nowoczesne australijskie miasta, uniwersytety i biblioteki, niezwykle gościnnych i sympatycznych gospodarzy, ich oryginalną kulturę i przyrodę... może jeszcze tam wrócimy?

M. Górski i Michael Breaks (Prezydent IATUL) „reklamujący” Kraków – gospodarza XXV Konferencji IATUL w 2004 roku

Lidia Derfert-Wolf - Biblioteka Główna Akademii Techniczno-Rolniczej w Bydgoszczy, e-mail:

lidka@mail.atr.bydgoszcz.pl

Marek M. Górski - Biblioteka Główna Politechniki Krakowskiej, e-mail: gorski@biblos.pk.edu.pl

Od redakcji:

Otrzymaliśmy list od prof. zw. dr hab. inż. Romana Ciesielskiego, byłego senatora w I kadencji Senatu RP 1989 – 1991, dotyczący początków powstania hali sportowej PK. List ten stanowi uzupełnienie artykułu zamieszczonego w numerze 3/2000 „Naszej Politechniki”, dlatego zamieszczamy go w całości.

Roman Ciesielski

O POCZĄTKACH „NOWEJ HALI SPORTOWEJ” POLITECHNIKI KRAKOWSKIEJ

W „Naszej Politechnice” nr 3/2000 ukazało się obszernie sprawozdanie z otwarcia hali sportowo-widowiskowej w Politechnice Krakowskiej oraz artykuł Dariusza Pyko. pt. „Nasza Hala Sportowa”.

Cieszy niewątpliwy sukces i powiększenie zasobów materialnych oraz istotne wzbogacenie zaplecza sportowo-dydaktycznego Politechniki Krakowskiej. Jak słusznie twierdzą władze Studium Wychowania Fizycznego Politechniki Krakowskiej hala jest już za mała dla tak szybko wzrastającej liczby studentów – ale fakt jej posiadania, wraz z kolejnymi powierzchniami przeznaczonymi na WF w kompleksie czyżyńskim znacznie poprawia sytuację.

Pisząc historię tego unikalnego wydarzenia, jakim jest uzyskanie pełnej własności nowej hali trzeba przypomnieć pierwszy okres sprawy, to jest lata 1989-1990, kiedy to, jak pisze D. P. „Politechnika Krakowska otrzymała halę w wyniku likwidacji Oficerskiej Szkoły Wojsk Chemicznych od Ministerstwa Obrony Narodowej”. Nie było to jednak ani łatwe, ani proste. Zmiany społeczno-polityczne nastąpiły po czerwcu roku 1989 (wybory parlamentarne tzw. Sejmu Kontraktowego 2/3 „starego” i 1/3 nowego, solidarnościowego składu oraz wybory do Senatu, w którym 99% miejsc obsadzili kandydaci rekomendowani przez „Solidarność”. Byłem jednym z wybranych i w kadencji 1989-1991 pełniłem funkcję senatora Ziemi Krakowskiej. Z tej racji miałem ułatwiony dostęp do wielu osób oraz instytucji, co w moim przekonaniu zaważyło również na przebiegu sprawy „naszej hali”.

Na terenach przy ul. Kamiennej budowano dla Oficerskiej Szkoły Wojsk Chemicznych trzy obiekty, z których dwa budynki mieszkalno-użytkowe były na ukończeniu a trzeci, hala sportowa, dopiero po wykonaniu fundamentów i dolnej części murów.

Likwidacja O.S.W.Ch. (tak jak i kilku innych w Polsce) nie odbierała resortowi obrony własności tych obiektów. Oczywiście było na nie wielu amatorów. Głównym i decydującym, potencjalnym dysponentem był pobliski Wojskowy Szpital Kliniczny przy ul. Wrocławskiej, któremu potrzebne były te budynki, przede wszystkim na rozszerzenie bazy szpitalnej i mieszkania dla pielęgniarek. Dyrektorem Szpitala Wojskowego był płk dr Ryszard Jan Zieliński, poseł na Sejm z ramienia ówczesnych władz, którego poznałem z okazji kontaktów parlamentarnych. Drugim kontrahentem „i z tym samym uzasadnieniem” była Akademia Medyczna (jeszcze przed fuzją z Uniwersytetem Jagiellońskim). Oczywiście inne organizacje wojskowe też coś chciały, m.in. Wojskowy Klub Sportowy „Wawel”, który w Krakowie miał wiele obiektów wcześniej „przydzielonych” w taki sposób, jak to się odbywało w PRL. Nieoczekiwanie adwersarzem stały się władze m. Krakowa, które domagały się przekazania obiektów miastu jako własności komunalnej, a ostrym rzecznikiem tego żądania był wiceprezydent doc. (geologii) Krzysztof Görlich, który po komunalizacji obiecywał przetarg, by to „sprzedać Politechnice”. Możliwość i szansę dla Politechniki Krakowskiej dostrzegł pierwszy mgr Edward Surdyka, ówczesny kierownik studium WF PK (mój kolega z koszykówki i piłki ręcznej KS „Cracovia”) i trener ówczesnej pierwszoligowej żeńskiej drużyny piłki ręcznej Cracovia – która trenowała na obiektach WKS „Wawel” i stąd wiadomość. Po odbytych rozeznaniu zgłosiliśmy to rektorowi prof. Władysławowi Muszyńskiemu, który rozpoczął starania formalne. Ale aby uzyskać „plac” trzeba było przekonać przede wszystkim pułkownika R. J. Zielińskiego, który dla Szpitala MSW chciał utrzymać całość, a potem część użytkowo-mieszkalną oraz dalej bezpośrednich szefów Mini-

sterstwa Obrony Narodowej (które zdało się na płk Zielińskiego) oraz Szkolnictwo Wyższe (później MEN), którym kierował wtedy prof. Henryk Samsonowicz z Uniwersytetu Warszawskiego, znany mi osobiście z okresu stanu wojennego (obaj byliśmy wtedy usuniętymi rektorami swych uczelni), a potem prof. Robert Głębocki, będący w tej samej sytuacji w Uniwersytecie Gdańskim. Obaj pomogli sprawie, zachowując jednak „wstrzemięźliwość” finansową. Sądzę, że moje osobiste kontakty jako senatora Ziemi Krakowskiej w istotny sposób wpłynęły na ostateczną zgodę i przekazanie rozpoczętego obiektu hali sportowej Politechnice Krakowskiej już poza postulowaną miejską komunalizacją. Wyrazy podziękowania należą się płk R. J. Zielińskiemu za przychyłność, a również rektorskim służbom prawnym, które prowadziły formalną stronę sprawy. Ale trzeba przytoczyć też argumentację, której wtedy używaliśmy przekonując obie strony.

Pierwszy argument to fakt zaledwie rozpoczęcia budowy – potrzeba mnóstwo pieniędzy na jej dokończenie. MSW miało niedobory budżetowe, natomiast o pieniądze mogła starać się Politechnika różnymi drogami, także poza MEN-em; deklarował poparcie Totalizator Sportowy i również poprzez fundacje, co zresztą nastąpiło. Myśleliśmy i o fundacji S. Batorego, której radzie przewodniczyłem od jej utworzenia do połowy roku 1989 (zrzekłem się po wyborze na senatora i równocześnie po pewnych istotnych zmianach głównych celów tej fundacji), ale tu bez efektu. Wojsko nie mogło uzyskać pieniędzy, a miało w Krakowie już obiekty halowe (m.in. przy ul. Zwierzynieckiej), własności których też spodziewało się bronić i co było istotne, sportowe wymiary boiska piłki ręcznej w budowanej hali nie spełniały (i tak jest dotąd, niestety nie można było tego zmienić) wymogów Międzynarodowej Federacji Piłki Ręcznej. A więc nie będzie tam kwalifikowanych zawodów piłki ręcznej.

Z drugiej strony Politechnika Krakowska nie mająca zaplecza sportowego wydawała krocie na wynajem sal i obiektów sportowych na WF studentów od kilku kontrahentów, w tym od WKS Wawel. Użytkiwano niekorzystne przydziały godzin, np. po 22.00, co narażało na różne dodatkowe kłopoty lub w lokalizacjach rozrzuconych po całym Krakowie. Miałem np. taką sytuację, że na mój wykład mechaniki budowli przy ul. Warszawskiej słuchacze III roku WIL przychodzili bezpośrednio po zajęciach WF w hali Hutnika w Nowej Hucie. Spóźniali się, dekoncentrowali uwagę, były przypadki, że zmęczeni nawet drzemali.

A hala sportowa przy ul. Kamiennej jest blisko, jak mówiliśmy „o rzut kamieniem” od Politechniki.

Obiecywaliśmy sobie wykonanie podziemnego przejścia, tak jak np. między budynkiem Sejmu a Hotelem Sejmowym w Warszawie (i to chyba nadal jest aktualne – obecny rektor jest mostowcem-tunelowcem i ma talent do pozyskiwania sponzorów). A co najważniejsze, wykazaliśmy, że koszty wydatków na wynajmowanie sal na zajęcia z WF w ciągu 10-ciu lat (optymistycznie) zwrócą koszty wykończenia hali, które – znów mieliśmy optymistyczną nadzieję – będą zminimalizowane przez nasze kontakty z przedsiębiorstwami budowlanymi (ówczesny rektor – budowlaniec i ja też senator – mieliśmy wtedy te właśnie kontakty). To wszystko przyczyniło się do pomyślnej dla nas decyzji władz obu resortów. Później były jeszcze drobne kłopoty prawne (np. granice terenu własności, dojazdy), ale wynik ostateczny może tylko cieszyć: mamy halę i korzystamy z niej – choć o 5 lat później niż przewidywaliśmy. Trzeba jednak zaznaczyć, że główna część hali używana jest od roku 1997.

Oczywiście niezaprzeczalny, godny pochwały i podziękowań jest wkład starań i wysiłków późniejszych rektorów prof. prof. Józefa Nizioła i Kazimierza Flagi, a także służb inwestycyjnych Politechniki, co zdecydowało o sukcesie i w końcu doprowadziło do świetnego stanu dzisiejszego.

Sądzę, że podane powyżej szczegóły, które generalnie mogą potwierdzić władze Politechniki z tych czasów, a przede wszystkim rektor prof. Władysław Muszyński, powinny pozostać w pamięci, a także dać do myślenia tym, którzy piszą teraz, żeśmy to po prostu „dostali” i tym, którzy tak radośnie przecinali wstęgi otwarcia w czerwcu 2000 roku. Również i to, że przy obecnym stanie ilościowym kształconej młodzieży mimo redukcji obowiązkowych zajęć z WF (czemu nadal, gdzie mogę, usiłuję przeciwdziałać) hala i całe zaplecze sportowe Politechniki Krakowskiej są za małe – choć, jak wspomniano, trochę pomogą Studium WF przyznane ostatnio powierzchnie na Czyżynach. Politechnika nie zrealizowała niestety planów urządzenia wielkiego parku sportowego w północnej części swych terenów w Czyżynach.

W akademickim sporcie masowym będzie coraz lepiej. Dwie nowe hale sportowe wybudowała Akademia Ekonomiczna na „swoich” (posależjańskich) terenach. Ale to z pieniędzy z opłat za studia ekonomiczne, które uzyskały tak wielką koniunkturę, popularność i zapotrzebowanie – po czasach, kiedy w tych samych uczelniach wykładano jałową ekonomię socjalizmu. Poza tym ukończyła swe budowy Akademia Wychowania Fizycznego, a przewiduje się tereny sportowe również na terenach nowego Campusu Akademickiego UJ w Zakrzówku.

lipiec - wrzesień

7.07. – spotkanie z delegacją uczelni meksykańskich, Monterey, Meksyk. Przeprowadzono wstępne rozmowy na temat wzajemnej współpracy.

13.07. – podpisanie umowy z Powiatem Pszczyńskim i Gminą Pszczyna określającej zasady tworzenia i funkcjonowania w Pszczynie Ośrodka Dydaktycznego Wydziału Architektury PK.

13.07. – spotkanie z prof. Bilinczewem z Państwowego Uniwersytetu Chemiczno-Technologicznego w Iwanowie (Rosja). Omawiano szczegóły dalszej współpracy.

28.07. – w PK złożył wizytę przewodniczący Rady Miasta Żywca mgr inż. A. Szlagora. Omawiano zasady działania ośrodka dydaktycznego PK w tym mieście.

6.09. – rektorowi PK złożył wizytę nowo wybrany prezes Zarządu Sika-Poland M. Borodicz. Omawiano zasady dalszej współpracy PK z Sika-Poland.

14.09. – otwarcie XVI Krakowskich Targów Budownictwa Jesień'2000, nad którymi honorowy patronat objął rektor PK.

15.09. – podpisanie ramowego porozumienia o wzajemnej wymianie naukowej i dydaktycznej z Narodowym Uniwersytetem Technologicznym w Buenos Aires (Argentyna).

15.09. – w PK złożyli wizytę przedstawiciele Instytutu CEMAGREF (Państwowe Centrum Mechanizacji Rolnictwa, Budownictwa Wiejskiego, Wód i Lasów) – zakładu o charakterze naukowo-technicznym oraz ENGREF (Państwowa Szkoła Budownictwa Wiejskiego, Wód i Lasów). Celem spotkania, którego inicjatorem był Instytut Inżynierii i Gospodarki Wodnej WIŚ, było podpisanie umowy dotyczącej uzyskiwania stopni naukowych, a także współpracy naukowej ww. instytucji z Politechniką Krakowską, głównie w zakresie hydrologii i hydrauliki, zapobiegania przyborom wód i jakości kontynentalnych środowisk wodnych.

18-20.09. – odbyło się XVI Sympozjum "Electromagnetic Phenomena in Nonlinear Circuits", którego współorganizatorem jest Instytut Elektromechanicznych Przemian Energii WIEiK PK.

19.09. – otwarcie konferencji STERMAT 2000 (Sixth International Conference on Stereology and Image Analysis in Material Science).

23.09. – otwarcie wystawy "Kraków - Florencja; wspólne dziedzictwo architektoniczne" przygotowanej przez Wydział Architektury PK i Fundację Romualdo del Bianco z Florencji.

23.09. – odbyło się zorganizowane przez Instytut Historii Architektury i Konserwacji Zabytków WA PK seminarium "Techniki cyfrowe w procesie ochrony dziedzictwa kultury".

23-27.09. – wizyta w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Nantes (Francja). Podpisanie umowy o wymianie studentów, podwójnym dyplomowaniu oraz współpracy w zakresie programu SOKRATES.

27.09. – otwarcie IX Ogólnopolskiego Seminarium "Tworzywa Sztuczne w Budowie Maszyn", zorganizowanego przez Instytut Mechaniki i Podstaw Konstrukcji Maszyn WM.

28.09. – uroczyste spotkanie z profesorami PK odchodzącymi na emeryturę.

28-29.09. – odbyło się zorganizowane przez Katedrę Mechaniki Doświadczalnej i Biomechaniki WM PK IX seminarium „Tworzywa sztuczne w budowie maszyn”.

28-29.09. – odbyła się III konferencja „Systemy oprzyrządowania w budownictwie maszyn i projektowanie procesów technologicznych SOP'2000”, zorganizowana przez Instytut Technologii Maszyn i Automatykacji Produkcji WM PK.

28-30.09. – odbyła się w Zakopanem IX Ogólnopolska Konferencja Naukowa z zakresu Trakcji Elektrycznej SEMTRAK 2000. Konferencję zorganizował Wydział Inżynierii Elektrycznej i Komputerowej.

29.09. – spotkanie okolicznościowe z pracownikami PK, którzy przeszli na emeryturę w minionym roku akademickim.

29.09. – wręczenie odznaczeń państwowych, resortowych i uczelnianych zasłużonym pracownikom PK.

30.09. – uczestnictwo w posiedzeniu Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich, które odbyło się na UJ, z udziałem ministra edukacji narodowej oraz ministra nauki. W trakcie obrad dyskutowano m.in. nad projektem „Karty Krakowskiej”, stanowiącej zbiór zasad obowiązujących szkoły wyższe w zakresie przygotowania kadr w obliczu integracji z Unią Europejską (kształtowanie właściwych postaw moralnych, stwarzanie warunków swobodnego dostępu do studiów, uzyskanie odpowiedniej jakości wykształcenia).

Ponadto omawiano:

- sprawy odpłatności za studia,
- nową formułę egzaminów maturalnych (w kontekście rekrutacji na studia),
- wniosek o nadanie Konferencji Rektorów Uczelni Zawodowych statusu konferencji stowarzyszonej z KRASP.

Wysłuchano także wystąpień ministra edukacji narodowej i ministra nauki oraz przeprowadzono dyskusję nad tymi wystąpieniami.

2.10. – otwarcie wystawy „Most Fundacji Romualdo Del Bianco i inne projekty międzynarodowe”, która odbyła się w budynku WA przy ul. Kanonicznej 1 w ramach VIII Międzynarodowego Biennale Architektury Kraków 2000. Podczas otwarcia rektor prof. K. Flaga wręczył Odznakę Honorową PK prezesowi Fundacji Del Bianco panu Paolo Del Bianco.

3.10. – uroczysta inauguracja roku akademickiego 2000/2001 w Politechnice Krakowskiej

3.10. – wręczenie dyplomów laureatom kolejnej edycji wyborów do „Złotej Księgi Wychowanków Politechniki Krakowskiej”, zorganizowanej przez SWPK.

Ponadto:

- Tytuł naukowy otrzymali:
  - dr hab.inż.arch. Anna MITKOWSKA, prof. PK z Wydziału Architektury PK,
  - dr hab.inż.arch. Aleksander BÖHM, prof. PK z Wydziału Architektury PK.
- Stopień doktora habilitowanego otrzymał dr inż. Zbigniew ONISZCZUK z Politechniki Rzeszowskiej.
- Stopień doktora otrzymali:
  - mgr inż. Anna ZAJEZIERSKA z Instytutu Technologii Nafty w Krakowie,
  - mgr inż. Janusz KAPUŚNIAK z Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Częstochowie,
  - mgr inż. arch. Katarzyna BRÜCKMAN de RENSTROM absolwentka studiów doktoranckich na Wydziale Architektury PK,
  - mgr inż. Józef TRELA z Politechniki Sztokholmskiej,
  - mgr inż. Agata JASIŃSKA absolwentka studiów doktoranckich na Wydziale Inżynierii Środowiska PK.
- Prof. Stefan Dousa z WA PK wygrał konkurs na pomnik Chrystusa Króla Zbawiciela Świata, który stanie na Górze św. Marcina w Tarnowie.
- W Galerii Sztuki Współczesnej działającej przy Myślenickim Ośrodku Kultury odbyła się wystawa rzeźb prof. Stefana Dousa z WA PK.
- W Galerii Sztuki PK „Kanonica 1” odbyła się wystawa „Niecodzienne pasje technologa”, na której prof. Andrzej Samek z WM PK prezentował kolekcję ok. 100 muszli z całego świata.
- W kawiarni „Inkwizytor” i Galerii Sztuki „Kanonica 1” odbyła się „Wystawa czwarta” i „Wystawa piąta” VI Międzynarodowego Biennale Sztuk Plastycznych Osób Niepełnosprawnych. Na ekspozycję złożyły się prace konkursowe ponad 60 autorów z Polski, Węgier, Grecji i Portugalii.
- Podpisano dwie umowy o współpracy z:
  - Central Connecticut State University USA
  - Universidad Tecnologia Nacional Buenos Aires.

Opracowała Teresa Marszałik

KONFERENCJE, KURSY, SEMINARIA .....

STUDIORUM UNIVERSITATUM
DOCENTUM CONGRESSUS

(światowe spotkanie profesorów uniwersyteckich)

W ramach obchodów Roku Jubileuszowego Chrześcijaństwa, w dniach **3–10 września br.** odbył się uroczysty Jubileusz Uniwersytetów, zorganizowany przez Centralny Komitet Obchodów Jubileuszu 2000-lecia, Kongregację ds. Wychowania Katolickiego, Papieską Radę Kultury i przy współpracy włoskiego Ministerstwa Szkół Wyższych, Nauki i Badań. Objął on wiele spotkań przedstawicieli świata akademickiego, od studentów i profesorów poczynając, na konferencji rektorów i ministrów edukacji kończąc. Spotkania te odbywały się zarówno w Jerozolimie (3 i 4.09), w Rzymie (5–8.09), jak i w Asyżu (6.09). Jednak kulminacja nastąpiła w dniach 8–10 września w Watykanie, gdzie dokonano podsumowania obrad różnych gremiów w czasie dwukrotnego spotkania przedstawicieli świata akademickiego z Jego Świątobliwością Papieżem Janem Pawłem II:

- w sobotę 9 września w Auli Pawła VI, gdzie przedstawiono syntezę obrad nawiązującą do głównego tematu Jubileuszu Uniwersytetów, jakim było „Uniwersytet a nowa humanizacja” oraz

- następnego dnia, w czasie Mszy Świętej Pontyfikalnej odprawionej przez Jego Świątobliwość na placu przed Bazyliką św. Piotra.

W tych obu wydarzeniach (a także w koncercie, który odbył się w piątek wieczorem w Auli Pawła VI oraz w mszy pokutnej w sobotnie popołudnie w kościele Św. Stanisława, prowadzonej przez Jego Eminencję biskupa Józefa Życińskiego) miał zaszczyt brać udział piszący te słowa, jako przedstawiciel rektora Politechniki Krakowskiej. Dodać tu trzeba, że z apelem o liczny udział rektorów polskich akademickich szkół wyższych zwrócił się przewodniczący Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich (KRASP), profesor Jerzy Woźnicki. W uroczystościach, bardzo sprawnie zorganizowanych, wzięły udział tysiące młodzieży akademickiej, setki profesorów, przedstawiciele kierownictwa uczelni, a także – na specjalnym spotkaniu – kapelani uniwersyteccy.

Syntezę wyników obrad prowadzonych na spotkaniach różnych grup w ciągu całego tygodnia przedstawiono w czterech działach tematycznych zatytułowanych: „Osoba Człowieka”, „Miasto Człowieka: społeczeństwo, środowisko, ekonomia”, „Wizja Nauki: odkrycia, technologie, zastosowania” i „Kreatywność i Pamięć: sztuki piękne, literatura, muzyka i dramat” (ten ostatni prezentowany był przez profesora Krzysztofa Zaboklickiego z Uniwersytetu Warszawskiego).

W krótkim spotkaniu nie sposób przedstawić nawet główne myśli zawarte w poszczególnych prezenta-

cjach; streszczenia wystąpień są dostępne w Biurze Informacji i Integracji Międzynarodowej PK, a dalsze szczegóły można uzyskać na stronie internetowej www.univaersitas2000.com.

Pozwolę sobie więc tylko na przytoczenie jednej myśli zawartej w końcowym przemówieniu Jana Pawła II: nowe rozumienie humanizmu w uczelniach akademickich – to przedstawianie zagadnień specyficznych dla danej gałęzi wiedzy w możliwie jak najszerszym kontekście, obejmującym wszystkie aspekty człowieczeństwa, to powiązanie nauk, nauczanie podstaw wiedzy i pokazywanie jedności nauki i świata duchowego.

W tym jednym zdaniu zawiera się ogromne wyzwanie dla uniwersytetów, które na ogół prowadzą swoje działanie wielowątkowo i niezależnie; wyzwanie, któremu niełatwo będzie sprostać, ale którego podjęcie jest konieczne w obliczu przemian społecznych i ekonomicznych u progu XXI wieku.

Marcin Chrzanowski

INŻYNIERIA PROCESOWA I BUDOWA APARATURY CHEMICZNEJ

Już po raz trzynasty w dniach **11 – 13 września br.** odbyło się pod takim tytułem, organizowane wspólnie z Uniwersytetem Technicznym w Berlinie, seminarium naukowe. Gospodarzami tego seminarium, odbywającego się co dwa lata na przemian w Berlinie i Krakowie, były Katedra Aparatury Przemysłowej (Wydział Mechaniczny) i Instytut Inżynierii Chemicznej i Chemii Fizycznej (Wydział Inżynierii i Technologii Chemicznej) Politechniki Krakowskiej. Współorganizatorami były krakowskie firmy: OBR CEBEA i LURGI BIPRONAFT S.A.

Fot. J. Zych

Program seminarium, które otworzył dziekan Wydziału Mechanicznego dr hab. inż. Stanisław Michałowski, prof. PK, obejmował zagadnienia wymiany ciepła i masy, sterowania procesami inżynierii chemicznej, ochrony środowiska, a także optymalizacji konstrukcji

aparatury chemicznej. Wygłoszono łącznie 20 referatów stanowiących sprawozdania z najnowszych prac prowadzonych o obu ośrodkach naukowych, w tym referaty gości z Państwowego Uniwersytetu Chemiczno-Technologicznego w Iwanowie (Rosja) i Politechniki Warszawskiej oraz informacje o działalności firm OBR CEBEA i LURGI BIPRONAFT S.A. W obradach uczestniczyło ok. 60 osób żywo dyskutujących przedstawiane problemy, podkreślając osiągnięcia, wyjaśniając niejasności, sugerując niejednokrotnie kierunki dalszych badań. W ramach merytorycznej części seminarium uczestnicy zwiedzili laboratoria badawcze Katedry Aparatury Przemysłowej oraz Instytutu Inżynierii Chemicznej i Chemii Fizycznej. Odwiedziny te były okazją do dalszych owocnych dyskusji merytorycznych, pozwalających na potwierdzenie porównywalnych standardów stosowanych techniki pomiarowych.

Niemieccy goście zostali przyjęci przez prorektora PK prof. dr hab. inż. Józefa Gawlika. Podczas tego spotkania wygłoszono okolicznościowe przemówienia, podkreślając obopólne korzyści płynące z wieloletniej współpracy w ramach umowy między Politechniką Krakowską a Uniwersytetem Technicznym w Berlinie, inicjatorem której był między innymi doktor honoris causa PK profesor Heinz Brauer.

W ramach seminarium jego uczestnicy zwiedzili biura firmy LURGI BIPRONAFT S.A., zapoznając się z najnowszymi systemami projektowania linii przemysłowych. Program seminarium obejmował także wizytę w Muzeum w Oświęcimiu.

Maciej Zieliński

TWORZYWA SZTUCZNE W BUDOWIE MASZYN

W dniach **27 – 29 września br.** trwały obrady IX Ogólnopolskiego Seminarium pt. „**Tworzywa sztuczne w budowie maszyn**”. Seminarium te organizowane są co trzy lata, począwszy od 1976 r. Inicjatorem tych ogólnopolskich spotkań ludzi nauki i przemysłu, zajmujących się stosowaniem tworzyw sztucznych w przemyśle, jest profesor Stanisław Mazurkiewicz, obecnie kierujący Katedrą Mechaniki Doświadczalnej i Biomechaniki w Instytucie M-1 na Wydziale Mechanicznym.

Otwierając obrady prorektor prof. Marcin Chrzanowski podkreślił doniosłość problematyki seminarium dla postępu w technice, a dyrektor Instytutu M-1 prof. Józef Nizioł złożył gratulacje prof. Stanisławowi Mazurkiewiczowi z okazji przypadającego 40-lecia jego pracy naukowej.

Ponad 80. uczestników ze wszystkich krajowych ośrodków naukowych zaprezentowało w swych referatach rezultaty badań począwszy od syntezy, poprzez przetwórstwo aż do badań właściwości wyrobów z tworzyw sztucznych. Nowymi elementami w seminarium były referaty na temat recyklingu polimerów oraz stosowania polimerów w medycynie.

Głównym hasłem seminarium było: „*Tworzywa sztuczne przyjazne dla człowieka i dla środowiska*”.

Jako pierwszy wygłoszono referat omawiający przegląd dorobku naukowego dra inż. Antoniego Litaka, adiunkta w Katedrze Mechaniki Doświadczalnej i Biomechaniki, przedwcześnie zmarłego 1 lutego br.

Referaty można było pogrupować na te, które omawiały zagadnienia modyfikacji polimerów i ich kompozycji, nowe technologie przetwórstwa polimerów, metody i wyniki badań właściwości mechanicznych i użytkowe wyrobów, nowe technologie w recyklingu i zagospodarowaniu odpadów z tworzyw sztucznych z uwzględnieniem aspektów ekologicznych, w końcu na badania i aplikacje tworzyw sztucznych jako biopolimerów w medycynie.

Zbiór referatów wygłoszonych na seminarium został wydany drukiem.

Na zakończenie uczestnicy zaproponowali, by następne jubileuszowe X seminarium zorganizować za trzy lata jako seminarium międzynarodowe.

SOP'2000

W dniach **28 i 29 września br.** odbyła się kolejna, organizowana pod patronatem Sekcji Podstaw Technologii Komitetu Budowy Maszyn PAN, konferencja naukowo-techniczna „**Systemy Oprzyrządowania w Budowie Maszyn SOP'2000**”.

Fot. J. Zych

Konferencja ma charakter cykliczny i odbywa się co 2-3 lata. Wywodzi się z zainicjowanej w 1986 r. w Białymstoku lokalnej konferencji „Oprzyrządowanie obróbki skrawaniem – konstrukcja, technologia, efekty”. Piąta z kolei konferencja poświęcona tej tematyce w 1995 r. przyjęła obecną nazwę. W pracach organizacyjnych, oprócz Politechniki Krakowskiej i Instytutu Obróbki Skrawaniem, uczestniczyła także w latach 1995 i 1997 Politechnika Białostocka. Tematyka obecnej konferencji SOP'2000 została wzbogacona o zagadnienia wspomaganego komputerowo projektowania procesów technologicznych. Jest to wynikiem zaznaczających się dążeń do integracji projektowania oprzyrządowania

z projektowaniem procesu technologicznego, jak i efektem wieloletniej współpracy Instytutu Technologii Maszyn i Automatyzacji Produkcji Politechniki Krakowskiej z Wydziałem Mechanicznym Uniwersytetu Technicznego w Żilinie. Organizowane od kilku lat wspólnie z Uniwersytetem w Żilinie warsztaty „CA Systems and Technologies” pod patronatem DAAAM włączono w tematykę SOP'2000 jako wyodrębnioną część konferencji.

Pierwszy dzień obrad poświęcono tradycyjnie zagadnieniom oprzyrządowania. Obejmowały one metodologię projektowania, konstrukcje i eksploatację oprzyrządowania. Wygłoszono dwa referaty plenarne: prof. Andrzeja Samka „Oprzyrządowanie wczoraj i dziś – próba syntezy” oraz J. Stósa „Mocowanie narzędzi i przedmiotów obrabianych przy wysokich prędkościach obrotowych”, a także 14 referatów tematycznych. Ujęto je w pierwszym tomie materiałów konferencyjnych. Tematyka dotyczyła szerokiego wachlarza zagadnień, jak zarządzanie oprzyrządowaniem, symulacji komputerowej, działania zespołów mocujących, właściwości dynamicznych uchwytów składanych, oprzyrządowania specjalnego przedmiotowego i narzędziowego.

Drugi dzień obrad zajęła tematyka wspomaganego komputerowo projektowania technologicznego. Omawiano zagadnienia metodologii wspomaganego komputerowo projektowania procesów technologicznych obróbki i montażu oraz integrację systemów CAX. Wygłoszono również dwa referaty plenarne: „Development trends of methods for computer aided process planning” (J. Duda) i „The state of elaboration of the CAAP methodology based on group technology” (J. Kuric) oraz 23 referaty tematyczne. Ujęto je w drugim tomie materiałów konferencyjnych. Tematyka była bardzo zróżnicowana i dotyczyła takich zagadnień jak: teoria technologii grupowej, integracja systemów CAD/CAM, modelowanie przedmiotu obróbki, systemy hybrydowe, wariantowe semigeneracyjne, robotyka, systemy programowania obrabiarek sterowanych numerycznie oraz wiele innych. Zróżnicowanie i liczebność referatów drugiego dnia obrad potwierdzała słuszność decyzji o poszerzeniu tematyki konferencji. W konferencji uczestniczyła duża grupa z Uniwersytetu w Żilinie i jak zwykle liczni przedstawiciele przemysłu i firm produkujących oprzyrządowanie. Konferencja połączona była tradycyjnie z prezentacją firm i wystawą oprzyrządowania i oprogramowania CAX. Zainteresowanie konferencją, w której uczestniczyło ok. 80 osób, wskazuje na potrzebę jej cyklicznej kontynuacji. Jest to bowiem jedyna konferencja krajowa poświęcona zagadnieniom oprzyrządowania.

Racjonalne zastosowanie oprzyrządowania oraz wspomaganie komputerowe projektowania technologicznego są ważnymi czynnikami obniżenia kosztów wytwarzania w przemyśle maszynowym. Jako miejsce wymiany informacji i zapoznania się z aktualnym stanem w tych dziedzinach konferencja SOP '2000 spełniła zadania i zgodnie z opinią uczestników powinna być kontynuowana w nowej formie.

Andrzej Samek

WYSTĄPIENIE PROFESORA MARIANA SZCZERKA przedstawiciela SW PK w czasie inauguracji roku akademickiego 2000/2001

**Magnificencjo Rektorze,
Wysoki Senacie,
Szanowne grono Profesorów i wszystkich
pracowników realizujących i wspierających
procesy dydaktyczne i naukowe,
Szanowni studenci!**

Z okazji uroczystej inauguracji nowego roku akademickiego, w imieniu Stowarzyszenia Wychowanków Politechniki Krakowskiej, przypadł mi w udziale zaszczyt złożenia najserdeczniejszych życzeń wszelkiej pomyślności dla całej społeczności akademickiej naszej Uczelni.

Fot. J. Zych

W silnie zrationalizowanych środowiskach (a z natury rzeczy dotyczy to zwłaszcza uczelni technicznych) szczególne znaczenie mają sprawy duchowe, trudne do kodyfikacji, wyrażające się często w postaci symbolicznej. Najsilniejszym, sprzyjającym refleksjom, symbolem zmian naszych czasów jest milenijna granica.

Inauguowany rok akademicki wchodzi w trzecie tysiąclecie. Bezspornie największym przejawem cywilizacyjnej odmiany tego czasu jest przekształcanie się społeczeństw ze społeczności industrialnej w społeczność informacyjną, w której najważniejszym towarem jest wiedza. Trzecia Fala, jak określił ten proces Toffler, ogarnia w związku z tym przede wszystkim kształcenie. I kształcenie to rozciągnięte musi być na całe życie. Tej sprawie, kształceniu przez całe życie, poświęcają obecnie największą uwagę kraje zachodnie, m.in. w ramach programów badawczych Unii Europejskiej. Dlaczego o tym mówię, zabierając głos w imieniu Stowarzyszenia Wychowanków? Bowiem wzrost aktywności Stowarzyszenia (mam nadzieję, że zauważalny), oprócz oczywistych powodów sentymentalnych, związany

jest właśnie z tą sprawą. My, absolwenci, wracamy tutaj i będziemy wracać coraz częściej i coraz liczniej. Ze wzruszeniem, ale i z potrzebą. Konsultacje oficjalne i nieoficjalne, udział pracowników naukowych i dydaktycznych w prowadzonych przez nas pracach we wszelkiego rodzaju instytucjach, firmach wytwórczych, konsultingowych i innych poza uczelnią, studia podyplomowe, kursy dokształcające, seminaria i konferencje, doktoraty i habilitacje. To zaczyna być chleb powszedni dla każdego, kto chce być kreatywny. A gdzie najlepszy można mieć kontakt, lepsze zrozumienie, większą śmiałość, jeśli nie we własnej Alma Mater?

Dlatego, drodzy studenci, warto uświadomić sobie tę, niezbyt może widoczną z perspektywy studiowania, sprawę: dla większości z Was, niezależnie od uprawianej profesji, więzi z nauką na poziomie wyższym, teraz zadzierzgane, trwać będą zawsze. Życzę Wam sukcesów naukowych, miłego spędzenia czasu studiowania i renesansowego rozwijania osobowości, czemu szczególnie sprzyja Kraków, życzę, żeby to były więzi korzeniami sięgające naszej Politechniki.

Politechnikę Krakowską opuszczają dobrze przygotowani absolwenci. Poczynione pierwsze zapisy do założonej niedawno Złotej Księgi Wychowanków pozwalają stwierdzić, jak wiele wspaniałych postaci, którymi możemy się szczycić, wyszło z naszej Politechniki. Bez kompleksów funkcjonują w technice, biznesie, dydaktyce, nauce czy nawet w polityce, i to nie tylko w kraju, ale na wszystkich kontynentach. Żeby się o tym przekonać, wystarczy zobaczyć, jak się zwołują wykorzystując stronę internetową Stowarzyszenia Wychowanków PK.

W tym uroczystym dniu pragnę i ja, wyrażając zadowolenie ze swojego statusu, dać świadectwo uzyskanej w murach tej Uczelni możliwości osiągnięcia wspaniałej satysfakcji zawodowej. I korzystając z tej niecodziennej okazji - złożyć na ręce Władz Uczelni wyrazy najgłębszego szacunku i szczerego podziękowania.

Składając całej społeczności akademickiej naszej Uczelni najserdeczniejsze życzenia wszelkiej pomyślności życzę Jego Magnificencji oraz Senatowi powodzenia w takim odczytywaniu znamion początków nowego tysiąclecia, które umożliwią kierowanie Uczelnią prowadzące do późniejszych sukcesów absolwentów i uznania profesjonalistów. Wszystkim nam - absolwentom, studentom, kadrze i władzom Politechniki - życzę, byśmy byli dumni z siebie nawzajem.

Tomasz Kowalski, Andrzej Martynuska

100 LAUREATÓW ŻŁOTEJ KSIĘGI

Stowarzyszenie Wychowanków Politechniki Krakowskiej już tradycyjnie zorganizowało kolejną edycję wpisu do Żłotej Księgi wychowanków Politechniki Krakowskiej, którzy poprzez swoje osiągnięcia w kierowaniu przedsiębiorstwami lub urzędami administracji państwowej i samorządowej dobrze służą krajowi i promują uczelnię. Przyszli laureaci zgłaszani są przez swoich kolegów, którzy wcześniej dostąpili tego zaszczytu, a także przez władze uczelni i Stowarzyszenia. Wnioski zatwierdza kapituła SW PK.

Rozpoczynając uroczystość, prezes Stowarzyszenia dr Ryszard Moszumański powitał dostojnych gości: JM Rektora Politechniki Krakowskiej prof. Kazimierza Flagę, prorektorów: prof. Mariana Chrzanowskiego, prof. Józefa Gawlika i prof. Ryszarda Kozłowskiego, dyrektorów uczelni: mgr Barbarę Chmielarz, mgr Zbigniewa Skawickiego i mgr Pawła Bałosa oraz pracowników biura rektora. W uroczystości udział wzięli przedstawiciele kapituły: prof. Elżbieta Dąbbska-Śmiałowska i prof. Władysław Muszyński. Licznie przybyli laureaci poprzednich i aktualnej edycji Żłotej Księgi Wychowanków Politechniki Krakowskiej. Wpłynęły również listy osób, które nie mogły przybyć osobiście, wśród nich od wojewody małopolskiego dr Ryszarda Masłowskiego.

Relację uroczystości przygotowywali przedstawiciele środków masowego przekazu, a w tym gronie Pani Anna Goroll-Kaszewska.

Dr Ryszard Moszumański podkreślił, że spotkanie wychowanków sprzyja nawiązywaniu nowych i odnowieniu starych znajomości, daje okazję do analizowania trendów w polityce gospodarczej oraz uzgadniania założeń przyszłych kontraktów. Poinformował, że Stowarzyszenie czyni starania, aby takie rozmowy mogły toczyć się w murach Politech-

niki Krakowskiej przez cały rok i temu ma służyć Klub Wychowanków Politechniki Krakowskiej. A do celów redakcyjnych i szkoleniowych ma zostać reaktywowany po latach Ośrodek PK w Szczawie.

Poproszony o zabranie głosu JM Rektor prof. Kazimierz Flaga wyraził m.in. przekonanie, że uczelnia dobrze kształci swoich studentów, skoro tak liczne grono osób piastuje wysokie stanowiska w kraju i prowadzi działalność naukowo-dydaktyczną na wielu uczelniach zagranicznych. Stwierdził przy tym, że warunki materialne pracowników uczelni nie są dobre i wykonują oni swój zawód głównie z powołania.

Następnie JM Rektor wręczył dyplomy Laureatom Żłotej Księgi Wychowanków Politechniki Krakowskiej, przy czym każdy z uhonorowanych przedstawił pokrótce swoje osiągnięcia. Do Żłotej Księgi w 2000 roku wpisane zostały następujące osoby:

- mgr inż. arch. Adam Berestyński – b. dyrektor Wydziału Urbanistyki „RBF” Kalifornia,
- mgr inż. Ludwik Bernacki – dyrektor generalny i prezes firmy „NAFTOBUDOWA – HOLDING S.A.”,
- mgr inż. Adam Bilski – starosta oświęcimski,
- mgr inż. Stanisław Bokota – właściciel Zakładu Produkcji Mebli „BESTA”,
- mgr inż. Jacek Chruścicki – dyrektor Agencji Reklamowej „PROMO”,
- Stanisław Dudzik – dyrektor generalny tygodnika „PULS MEDYCYN”,
- mgr inż. Marian Dykacz – dyrektor Oddziału Budowlanego w „KPIS – Cracovia Sp. z o.o.”,
- mgr inż. Jan Gąsienica Walczak Sobuś – wójt Gminy Biały Dunajec,
- mgr inż. Marek Geyer – b. pełnomocnik dyrektora ds. skupu w firmie „UNICOM”,
- prof. dr hab.inż. Zbigniew Górny – b. dyrektor Instytutu Odlewnictwa AGH,
- mgr inż. Andrzej Hosaja – właściciel i dyrektor Zarządu firmy „GEYER I HOSAJA” Sp. z o.o.,
- mgr inż. arch. Jurand Jarecki – b. główny architekt województwa katowickiego,
- dr inż. Jerzy Kaliski – b. doradca ministra budownictwa,
- mgr inż. Stanisław Kaszowski – właściciel Przedsiębiorstwa Budownictwa Ogólnego „SKOBUD”,
- mgr inż. Jan Kosmowski – właściciel Autoryzowanej Stacji Obsługi Mercedes – Benz,
- mgr inż. Andrzej Krzanowski – prezes zarządu spółki „AUTOSAN S.A.”,
- dr inż. Tadeusz Liszka – Senior Scientist w firmie „ALTAIR ENGINEERING”, USA,

- mgr inż. Eryk Miłosz – prezes zarządu – dyrektor naczelny firmy „DROMEX – CIESZYN”,
- mgr inż. Janusz Puzia – prezes „NCC POLSKA Sp. z o.o.”,
- mgr inż. arch. Janusz Sepioł – wicemarszałek małopolski,
- prof. ABU Zbigniew Sikora – kierownik Szkoły Polskiej MEN i Departamentu Budownictwa, Nigeria,
- mgr inż. Marek Steinhof – prezes firmy „STEINHOF”,
- mgr inż. Jerzy Stós – dyrektor Zespołu Budowlanego – Śląsk w „KPIS Cracovia Sp. z o.o.”,
- mgr inż. Janusz Toboła – chef sekcji „mosty” Biura Autostrady, Sion (Szwajcaria),
- mgr inż. Tomasz Walczykiewicz – dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej,
- prof. dr hab. inż. arch. Wojciech Zabłocki – prezes Polskiej Akademii Olimpijskiej.

Ilość laureatów „Złotej Księgi” osiągnęła tym samym liczbę 100. Tradycyjnie każdy z laureatów otrzymał od Stowarzyszenia cenne upominki, m.in.

monografię jubileuszową Politechniki Krakowskiej i informatory, a także firmowy krawat i wizytownik PK.

W dalszej części uroczystości głos zabrał prektor Politechniki Krakowskiej prof. Marian Chrzanowski kierujący m. in. rozwojem uczelni i gratulując wyróżnionym poprosił o stały kontakt dla omówienia możliwości współdziałania władz uczelni z wybitnymi jej wychowankami.

Współorganizator uroczystości, piszący te słowa mgr Tomasz Kowalski, zaapelował z kolei do „Złotych Wychowanków” o korzystanie z usług SWPK w zakresie doradztwa technicznego i promocji firm oraz o wspieranie Stowarzyszenia w jego szerokich planach organizacyjnych.

Przy lampce zimnego szampana i dorodnych owocach toczyły się gorące rozmowy kuliuarowe i były wymieniane karty wizytowe, a uczestnicy spotkania umawiali się na kolejny zjazd do Janowic w marcu 2001 roku. W dniu następnym relację z uroczystości nadała Telewizja Kraków.

GALERIA „GIL”

Klub Pracowników Politechniki Krakowskiej

Jan Kurek

Wrzesień zaowocował w Galerii dwoma wystawami – Kingi Kuzemczak oraz Jana Kurka, inaugurującymi ekspozycje w nowym roku akademickim. Kolejne – październikowe – to wystawy Ireny Popiołek oraz Jadwigi Stawowczyk-Kuzemczak.

Kinga Kuzemczak ukończyła studia na Wydziale Konserwacji Dzieł Sztuki w Krakowskiej ASP w 1986 roku w zakresie konserwacji i malarstwa, uprawia malarstwo i rysunek. Na najnowszej wystawie za-

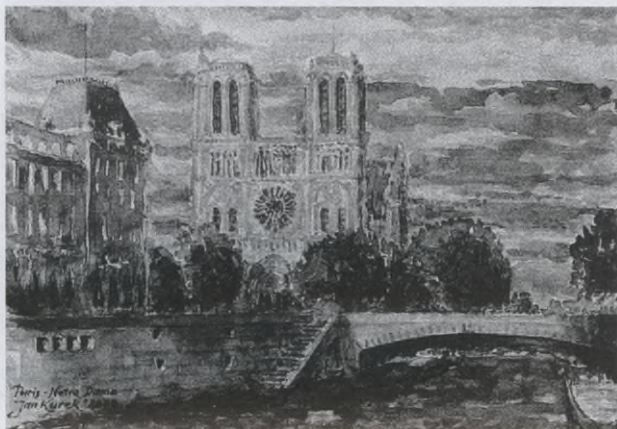
prezentowała zestaw pasteli. Choć autorka w swych pracach, jak się wydaje, świadomie rezygnuje z malarstwa na rzecz kompozycji bardziej graficznych, to przecież udaje się jej wypracować własny – o dużej sile wyrazu – styl. Jej prace cechuje raczej pogodność i „wesołość” motywów i barw. Wychylające się spośród kwiatów dziecięce lalki i postaci ubrane w teatralne kostiumy stwarzają jakiś nierzeczywisty świat, pozwalający na, przynajmniej chwilowe, zdystansowanie się od szarzy-

znych codzienności. Wyjątkiem jest jedynie „szary” piesek – zapewne zadumany nad własną, *psią dolą*.

Kinga Kuzemczak. *Pastele*

Piszący te słowa – **Jan Kurek** – ma po raz kolejny sposobność prezentacji wcześniejszych oraz najnowszych akwareli, w większości malowanych w trakcie podróży po Europie. Prace te są zwykle zmaganiem się ze stawianymi sobie wyzwaniem – próbami uchwycenia nastroju i urody chwil, z których składa się kalejdoskop naszych najsilniejszych życiowych wrażeń i wspomnień. Architektura kanałów i powyginanych w jakimś przedziwnym tańcu kamieniczek Amsterdamu, zadumanie kamiennych posągów z *Pere-Lachaise* nad tajemnicą śmierci, czy wreszcie surowość i zarazem siła tchnąca z norweskich fiordów – to tematy prac najnowszych.

Jan Kurek. *Paris – Notre Dame 2000*

Irena Popiołek jest artystką dojrzałą i jednocześnie uznanym pedagogiem. Po uzyskaniu w 1965 r. dyplomu z wyróżnieniem na krakowskiej ASP brała udział w ponad 150 wystawach, plenerach i konkursach malarskich krajowych i zagranicznych. Jej wystawy są zawsze dużym wydarzeniem, gromadzącym spore grono wielbicieli jej twórczości – tak było i tym razem. Jak artystka sama przyznaje, jej prace są próbą przekazania widzowi – bez zbędnych słów – tego co czuje, chciałoby się rzec, tego co jej

w duszy gra. W zaprezentowanych akwarelach można dostrzec m.in. malarskie autoportretowe wariacje, konstruowane z barwnych, przenikających się plam i delikatnych, oszczędnych linii konturowych. Szczególnie przykuwa uwagę akwarela, którą można by nazwać *autoportretem różowym*.

Irena Popiołek. *Malarstwo*

Jadwiga Stawowczyk-Kuzemczak ukończyła studia w ASP w Krakowie w 1961 r. Uprawia malarstwo i grafikę, biorąc udział w licznych wystawach indywidualnych i zbiorowych. Na co dzień jest scenografem i dekoratorem w TVP. Na wystawie w *Gilu* artystka zaprezentowała cykl czarno-białych linorytów – o zdyscyplinowanej i *mocnej* kompozycji. Przeważają tu przedziwne, splecione i zatłoczone budynkami, miasta wpisane w zarysy głów i torsów ludzkich. Artystka jest oszczędna, by nie rzec skąpa, w swych bezpośrednich wypowiedziach, ale może właśnie dlatego jej kompozycje graficzne aż kipią nagromadzonymi w nich formami. Być może to jest także powodem, dla którego zrezygnowała z epatowania widzów większą ilością kolorów.

Jadwiga Stawowczyk-Kuzemczak. *Grafika*

Także ostatnie wystawy w których, dzięki współpracy z krakowską Akademią Sztuk Pięknych, biorą udział artyści profesjonalni, interesująco różnicują i wzbogacają prezentacje Galerii. Wystawy są, siłą rzeczy, skierowane przede wszystkim do pracowników i studentów Politechniki. Jednakże, dzięki organizowanym w jednej z sal Galerii licznym krajowym i międzynarodowym konferencjom naukowym i spotkaniom, prezentowane tu prace trafiają do znacznie szerszego kręgu odbiorców.

Politechnika Krakowska Galeria Sztuki „KANONICZA 1” TEATR ZALEŻNY

Danuta Zajda

Stali Czytelnicy „ostatniej” strony wiedzą, że sezon w galerii „Kanonicza 1” trwa cały rok, wystawy zmieniają się jak w kalejdoskopie i każda jest swoistym wydarzeniem. Wśród ważnych wydarzeń września znalazła się wystawa Profesora Andrzeja Samka pt. „Niecodzienne pasje technologa”, która stanowiła uzupełnienie zorganizowanej przez Wydział Mechaniczny konferencji naukowej. Wystawa zaprezentowała Autora i jednocześnie Jubilata o okrągłym 50-letnim stażu naukowym jako modelarza, autora książek i kolekcjonera muszli. Choć skrzętnie zbierane od ponad dwudziestu lat eksponaty stanowiły jedynie skromną ozdobę wystawy, to oglądając rysunki muszli można było podziwiać starannie odwzorowane eksponaty z bogatej kolekcji Autora. Co dociekliwsi mogli porównać oryginały i rysunki, które stanowiły ich wierne odbicie. Godna podziwu pasja, która zaowocowała ciekawą i starannie przygotowaną ekspozycją ukazała „technologa” nie tylko jako zbieracza, ale także utalentowanego rysownika. Rada Programowa życzy Panu Profesorowi dalszych osiągnięć we wszystkich pasjonujących dziedzinach życia.

Fot. J. Zych

Pani Profesor Ewa Gołogórska-Kucia otwiera wystawę „Niecodzienne pasje technologa” prof. A. Samka

Wśród tegorocznych imprez w galerii uroczyste zapisał się 9 października, wernisaż wystawy fotografii pt. „Norwegia – fiordy, fielde, lodowce, wodospady, szkiery, trolle”, której autorem jest Profesor Kazimierz Flaga Rektor Politechniki Krakowskiej. Zaprezentowana wystawa ukazała autora zdjęć jako dociekiwego i wrażliwego podróżnika, który starał

się przekazać nam swą fascynację Norwegią, krajem pięknym, pełnym kontrastów i zmiennych nastrojów. Norwegia to kolejne państwo, które dzięki tej wystawie stało się nam bliższe, a słowa-klucze stanowiące podtytuł przywołują konkretne obrazy, które je ilustrują i tak właśnie pozostaną w naszej pamięci.

Fot. D. Zajda

Profesor Andrzej Samek z Katarzyną Podniesińską na wystawie „Krakowskich podwórek”

Fot. J. Zych

JM Rektor K. Flaga w towarzystwie Rady Programowej Galerii

Fot. D. Zajda

Autor wystawy i panie kwesor M. Gabaja i M. Turakiewicz na wernisażu „Norwegia”

BUDYNKI PREFABRYKOWANE MILOKUM

Znana od dziesięciu lat krakowska firma deweloperska „BUMA” wprowadziła na krajowy rynek budowlany nowy wyrób w postaci prefabrykowanych budynków mieszkalnych. Produkcujący od wielu lat na własne potrzeby zakład produkcyjny przekształcił się w fabrykę domów, która dziś oferuje 29 budynków jednorodzinnych oraz 14 typów budynków wielorodzinnych 3 i 4 kondygnacyjnych. Program produkcyjny systematycznie jest rozszerzany, a produkcja została oparta na licencji systemu budowlanego „Milokum”.

System budowlany „Milokum” to dokładnie dopracowany pod względem technicznym i organizacyjnym sposób budowy obiektów o lekkiej konstrukcji stalowej. Zastrzeżony patentowo system oparty został na zasadach konstrukcyjnych od lat sprawdzonych i stosowanych w USA i Kanadzie. Autorami patentu są absolwenci naszej Politechniki, ojciec i syn, Jacek i Piotr Michalscy. Konstrukcje zostały dostosowane do polskich warunków atmosferycznych i naszych przepisów budowlanych. Oryginalne rozwiązania węzłów konstrukcyjnych oraz nowatorski sposób montażu i prefabrykacja sprawiła, że system posiada znaczną przewagę nad typowym budownictwem szkieletowym w zakresie kosztów, czasu budowy i jakości wyrobu. Prefabrykaty budynków są wykonywane w zakładzie produkcyjnym. Przygotowane niezwykle precyzyjnie części, elementy i zespoły budynku opuszczające fabrykę są gotowe do montażu na budowie przez skręcanie, bez obróbki skrawaniem. Ich niewielka waga sprawia, że do montażu niepotrzebny jest ciężki sprzęt.

Kilkuosobowa ekipa montuje stan surowy budynku jednorodzinnego w kilka, a wielorodzinnego w kilkanaście dni. Montaż konstrukcji budynku wymaga skomplikowanych specjalistycznych umiejętności i jest prowadzony przez ekipy systemowe.

Dystrybutor systemu to firma BUMA SYSTEM S. A. – zrealizowała dotychczas w technologii lekkiej ocynkowanej konstrukcji stalowej 222 budynki jednorodzinne i 530 mieszkań w budynkach wielorodzinnych oraz realizuje ok. 75000 m² powierzchni użytkowej mieszkań w budynkach wielorodzinnych. Inwestycje te są zlokalizowane przede wszystkim w Krakowie i okolicach, a także w Opolu, Gnieźnie i w okolicach Łodzi. W przygotowaniu są duże inwestycje w Szczecinie, Warszawie, Bielsku-Białej.

BUMA SYSTEM S.A.
 30-415 KRAKÓW
 UL. WADOWICKA 8 W
 tel. 012/ 269-07-74
 fax. 012/ 269-20-96
 e-mail: milokum@milokum.com.pl
[http:// www.milokum.com.pl](http://www.milokum.com.pl)